

การกำกับภาพภาพยนตร์เรื่อง “วังวนวังเวียน”
CINEMATOGRAPHY OF SHORT FILM TITLE “The Rewind”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

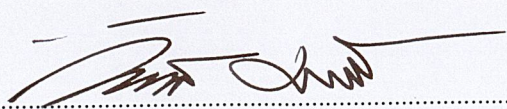
ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพในภาพยนตร์เรื่อง “วังวนวังเวียน”
CINEMATOGRAPHY OF SHORT FILM TITLE “The Rewind”

นายเอกรัฐ สอนโพธิ์
Mister EKARAT SONPHO

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
ภาควิชานิเทศศิลป์ สาขาภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... ..... วันที่ 3 เม.ย. 2562 .
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ สรมณี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การกำกับภาพภาพยนตร์เรื่อง “วังวนวังเวียน” Cinematography of short film Title “The Rewind”
ชื่อ	นายเอกรัฐ สอนโพธิ์
สาขาวิชา	นิเทศศิลป์
ภาควิชา	ภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2561
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ ศรมณี

บทคัดย่อ

ภาพยนตร์สั้นศิลปะนิพนธ์เรื่องนี้เป็นที่ก่อกำเนิดขึ้นจากความสนใจส่วนตัวของข้าพเจ้าในการกำกับภาพในภาพยนตร์แนวจิตวิทยาระทึกขวัญข้าพเจ้าจึงหยิบยกแนวคิดเรื่อง “ความผิดที่ไม่มีใครรู้ มีแต่ตัวเราเท่านั้นที่รู้” มาตีความและออกแบบให้สอดคล้องกับประเด็นร่วมกับสมาชิกในกลุ่มที่สนใจโดยมุ่งเน้นการศึกษาไปที่การกำกับภาพในภาพยนตร์แนวจิตวิทยาระทึกขวัญเนื้อเรื่องเกี่ยวกับเรื่องราวของผู้หญิงคนหนึ่งที่เคยขับรถชนเด็ก แต่ตัวเองหนีความผิดมาตลอดและโดนความกลัวในการขับรถตามหลอกหลอนมาโดยตลอด จนกระทั่งต้องเผชิญหน้ากับความกลัวของตัวเองในตอนสุดท้าย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
สารบัญ.....	ข
สารบัญรูปภาพ.....	ง
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
ขอบเขตของโครงการ.....	1
ลักษณะของโครงการ.....	1
แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
2 การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล.....	3
ศึกษาคุณลักษณะสำคัญของภาพยนตร์ระทึกขวัญ.....	3
ศึกษางานถ่ายภาพยนตร์จากช่างภาพ Robert Burks.....	4
ด้านมืด (Short Side).....	4
ลูป (Loop).....	4
กรอบซ้อนกรอบ (Frame in Frame).....	6
ศึกษาการออกแบบสัญลักษณ์ในภาพยนตร์.....	9
3 ทดลองจัดแสง (Pre-Lighting).....	18
การศึกษาการจัดแสง.....	25
4 ขั้นตอนเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์และการทดสอบถ่ายทำภาพยนตร์.....	18
การทดสอบถ่ายทำภาพยนตร์.....	13
ขั้นตอนเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์.....	30
สตอรี่บอร์ด (Storyboard).....	32
การเตรียมอุปกรณ์การถ่ายทำ.....	38

5	ขั้นตอนถ่ายภาพภาพยนตร์.....	43
	การกำกับภาพ.....	43
	การจัดแสง.....	53
6	ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์.....	57
	การตัดต่อภาพยนตร์.....	57
	การตัดต่อแบบหยาบ.....	58
	การตัดต่อแบบสมบูรณ์.....	70
	การถ่ายทำเพิ่ม.....	78
	การปรับแต่งสีภาพยนตร์.....	79
	การผสมเสียง.....	85
	การออกแบบโปสเตอร์.....	85
7	บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	87
	ขั้นตอนเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์.....	87
	ขั้นตอนถ่ายทำภาพยนตร์.....	87
	ขั้นตอนหลังถ่ายทำภาพยนตร์.....	88
	ข้อเสนอแนะ.....	88
	บรรณานุกรม.....	89
	ภาคผนวก.....	90
	ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์.....	91
	ประวัติผู้วิจัย.....	92

สารบัญภาพ

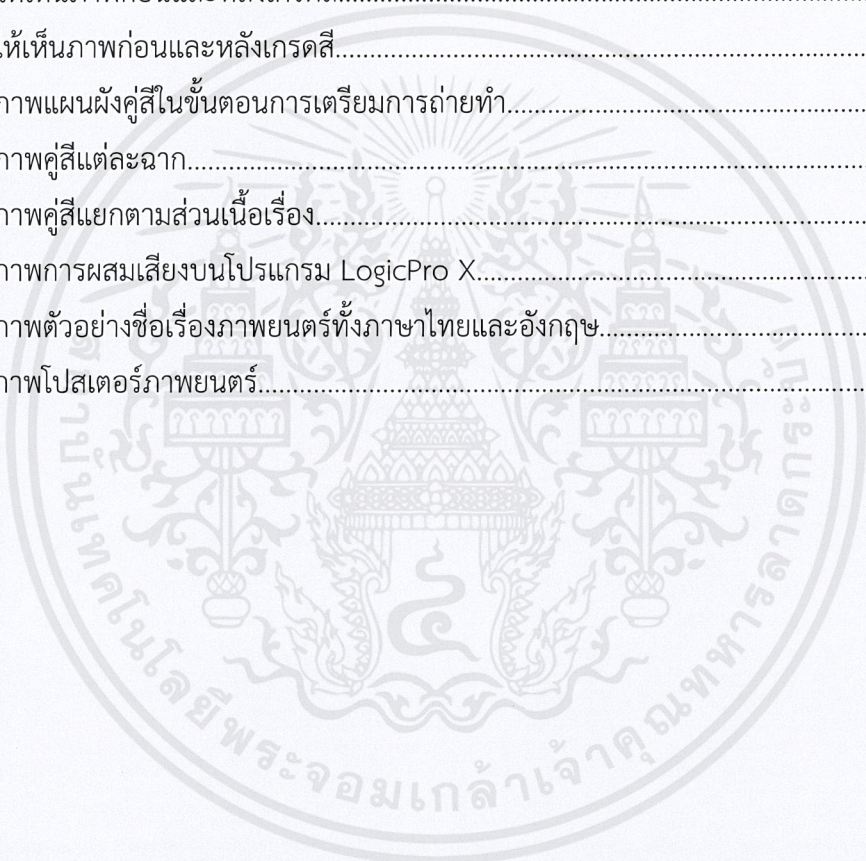
ภาพที่	หน้า
2.1 แสดงภาพในเรื่อง Stranger in the train (1951).....	4
2.2 แสดงภาพในเรื่อง House of wax (1953).....	5
2.3 แสดงภาพในเรื่อง To catch a thief (1955).....	5
2.4 แสดงภาพในเรื่อง Stranger in the train (1951).....	6
2.5 แสดงภาพในเรื่อง Vertigo (1958).....	6
2.6 แสดงภาพในเรื่อง Vertigo (1958).....	7
2.7 แสดงภาพในเรื่อง Stranger in the train (1951).....	7
2.8 แสดงภาพในเรื่อง To catch a thief (1955).....	8
2.9 แสดงภาพในเรื่อง To catch a thief (1955).....	8
2.10 แสดงภาพในเรื่อง Vertigo (1958).....	8
2.11 แสดงภาพในเรื่อง Vertigo (1958).....	9
2.12 แสดงภาพในเรื่อง Home Alone (1990).....	10
2.13 แสดงภาพในเรื่อง Suspicion (1941).....	10
2.14 แสดงภาพจิตรกรรม Rambrandt self portrait (1656).....	11
2.15 แสดงภาพตารางคำรับแสงแบบฟูสตีอป.....	12
2.16 แสดงภาพจิตรกรรม Calling of St. Matthew (1599-1600).....	12
2.17 แสดงภาพจิตรกรรม The matchmaker (1625).....	13
2.18 แสดงภาพจิตรกรรม Two old man disputing (1628)	13
2.19 แสดงสองภาพจากภาพยนตร์เรื่อง Murder, My sweet (1944).....	14
2.20 แสดงสองงานภาพถ่าย.....	15
2.21 แสดงสามภาพจากภาพยนตร์สั้นเรื่อง Cible (2017).....	16
2.22 แสดงภาพสามขนาดภาพจากภาพยนตร์เรื่อง The Grand Budapest Hotel (2014).....	17
3.1 แสดงภาพภาพเขียน Supper at Emmus (1606).....	18
3.2 แสดงภาพถ่ายเลียนแบบภาพเขียน Supper at Emmus.....	18
3.3 แสดงภาพแผนผังการวางไฟถ่ายภาพเลียนแบบ.....	19
3.4 แสดงภาพเบื้องหลังอุปกรณ์ไฟการถ่ายเลียนแบบภาพเขียน.....	20
3.5 แสดงภาพเบื้องหลังภาพกว้างการถ่ายเลียนแบบภาพเขียน.....	20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่	หน้า
3.6 แสดงสามภาพจากการทดลองจัดแสงตอนกลางวัน.....	21
3.7 แสดงภาพแผนผังการวางไฟจัดแสงตอนกลางวัน.....	22
3.8 แสดงสามภาพจากการทดลองจัดแสงตอนกลางคืน.....	23
3.9 แสดงภาพแผนผังการวางไฟจัดแสงตอนกลางคืน.....	24
4.1 แสดงสามภาพจากการทดสอบถ่ายทำภาพยนตร์ฉากที่ 9.....	25
4.2 แสดงภาพแผนผังการจัดแสง.....	26
4.3 แสดงภาพหลังจากการจัดแสงในฉาก 9.....	27
4.4 แสดงภาพแผนผังการจัดแสง.....	27
4.5 แสดงภาพหลังจากการจัดแสงฉาก 9.....	27
4.6 แสดงสามภาพจากการทดสอบถ่ายทำภาพยนตร์ในฉากที่ 11.....	28
4.7 แสดงภาพแผนผังการจัดแสง.....	29
4.8 แสดงภาพแผนภูมิการใช้สีในภาพยนตร์โดยคร่าว.....	30
4.9 แสดงภาพคู่จากฉากที่ 11.....	31
4.10 แสดงภาพคู่สีจากฉากที่ 9.....	31
4.11 แสดงภาพชุดเลนส์ Nikkor.....	38
4.12 แสดงภาพกล้องถ่ายภาพยนตร์ FS700R.....	38
4.13 แสดงภาพกล้องดิจิทัล ILCE-7M2.....	39
4.14 แสดงภาพอุปกรณ์ช่วยพยุงกล้อง.....	39
4.15 แสดงภาพไฟ 2,000วัตต์ เฟรชเนลทั้งสแตน.....	40
4.16 แสดงภาพไฟ 650 วัตต์ เฟรชเนลทั้งสแตน.....	40
4.17 แสดงภาพไฟ 300 วัตต์ เฟรชเนลทั้งสแตน.....	41
4.18 แสดงภาพไฟหลอดเรืองแสง.....	41
4.19 แสดงภาพชุดเฟรมกรองแสง.....	42
4.20 แสดงภาพเจลส้มและเจลฟ้า.....	42
5.1 แสดงภาพเครื่องวัดแสงแบบดิจิทัล.....	53
5.2 แสดงภาพแผนผังวางไฟในฉากที่ 3.....	54
5.3 แสดงภาพจากฉากที่ 3 หลังการจัดไฟ.....	54
5.4 แสดงภาพแผนผังวางไฟในฉากที่ 11.....	55
5.5 แสดงภาพจากฉากที่ 11 หลังการจัดไฟ.....	55
5.6 แสดงภาพแผนผังวางไฟในฉากที่ 3.....	56
5.7 แสดงภาพจากฉากที่ 3 หลังการจัดไฟ.....	56
6.1 แสดงภาพการตัดต่อภาพยนตร์บนโปรแกรม Final Cut Pro.....	57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่	หน้า
6.2 แสดงภาพการตัดต่อแบบหยาบบนโปรแกรม Adobe Premiere Pro.....	58
6.3 แสดงให้เห็นข้อดีที่ถ่ายทำเพิ่ม.....	78
6.4 แสดงให้เห็นข้อดีที่ถ่ายทำเพิ่ม.....	78
6.5 แสดงภาพโปรแกรมปรับแต่งสี DaVinci Resolve 15.....	79
6.6 แสดงให้เห็นภาพจากภาพยนตร์ในฉากอดีต.....	80
6.7 แสดงให้เห็นภาพจากภาพยนตร์ในฉากปัจจุบัน.....	80
6.8 แสดงให้เห็นภาพจากภาพยนตร์ในฉากปัจจุบัน.....	81
6.9 แสดงให้เห็นภาพก่อนและหลังเกรดสี.....	81
6.10 แสดงให้เห็นภาพก่อนและหลังเกรดสี.....	82
6.11 แสดงภาพแผนผังคู่มือในขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำ.....	82
6.12 แสดงภาพคู่มือแต่ละฉาก.....	83
6.13 แสดงภาพคู่มือแยกตามส่วนเนื้อเรื่อง.....	84
6.14 แสดงภาพการผสมเสียงบนโปรแกรม LogicPro X.....	85
6.15 แสดงภาพตัวอย่างชื่อเรื่องภาพยนตร์ทั้งภาษาไทยและอังกฤษ.....	85
6.16 แสดงภาพโปสเตอร์ภาพยนตร์.....	86

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นศิลปนิพนธ์เรื่องนี้เกิดขึ้นจากความสนใจส่วนตัวของข้าพเจ้าในการกำกับภาพ ในภาพยนตร์แนวจิตวิทยาระทึกขวัญข้าพเจ้าจึงหยิบยกแนวคิดเรื่อง “ความผิดที่ไม่มีใครรู้แต่ตัวเรา เท่านั้นที่รู้” มาตีความและออกแบบให้สอดคล้องกับประเด็นร่วมกับสมาชิกในกลุ่มที่สนใจ การกำกับภาพยนตร์ ข้าพเจ้าได้อ่านบทความหนึ่งที่เล่าเกี่ยวกับเรื่องจริงเกี่ยวกับผู้หญิงที่ขับรถ ตอนกลางคืนทับคนตาย และต้องอยู่ในความรู้สึกผิดทั้ง ๆ ที่เธอคนนั้นไม่ได้กระทำผิดจึงมีความสนใจที่จะผลิตภาพยนตร์ ในสถานการณ์คล้ายคลึงกัน

ภาพยนตร์นำเสนอผ่านเรื่องราวของหญิงที่ขับรถชนคนแล้วหนีความผิดแต่ความรู้สึกผิดนั้น ไม่ได้จางหายไปยังคงอยู่ข้างในจิตใจลึก ๆ จึงกลายเป็นการตามหาวิธีการกำจัดความรู้สึกผิดนั้นออกไป ด้วยวิธีการต่าง ๆ แต่สุดท้ายแล้วหนทางที่ดีที่สุดคือ การยอมรับผิด

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาการกำกับภาพและออกแบบองค์ประกอบภาพของภาพยนตร์ จิตวิทยาระทึกขวัญแบบเฟรมซ้อนเฟรม
2. เพื่อศึกษาและออกแบบแสงจากหลัก Chiaroscuro

ขอบเขตของโครงการ

ผลิตภาพยนตร์สั้นความยาว 15 นาที ถ่ายทำระบบดิจิทัลความละเอียดระดับ Full HD รูปแบบ Cinemascope 2.35 : 1

ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนวจิตวิทยาระทึกขวัญที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องของการขับรถชนคนตายเวลา กลางคืนในพื้นที่เปลี่ยว โดยการศึกษาครั้งนี้จะเน้นไปในทางการศึกษาการกำกับภาพ การออกแบบแสง และออกแบบองค์ประกอบภาพ

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. ศึกษาประเด็นการออกแบบแสงและองค์ประกอบภาพในภาพยนตร์แนวจิตวิทยาระทึกขวัญ
2. รวบรวมข้อมูลที่ศึกษาไว้มาเขียนบทภาพยนตร์ และปรับปรุงบทภาพยนตร์
3. ศึกษาการถ่ายทำภาพยนตร์ การจัดแสง การใช้มุมกล้องเล่าเรื่อง และการใช้ขนาดภาพช่วยเล่าเรื่อง
4. ออกแบบและเตรียมงานการถ่ายภาพยนตร์
 - 4.1. ค้นหาและคัดเลือกสถานที่ถ่ายทำที่เหมาะสม
 - 4.2. ออกแบบและเลือกมุมกล้องลำดับภาพคร่าว ๆ ในสถานที่ถ่ายทำ
 - 4.3. ทดลองความเป็นไปได้ในการจัดไฟแต่ละฉาก
 - 4.4. ทดลองถ่ายทำภาพยนตร์ในบางฉาก
5. ผลิตงานภาพยนตร์ขนาดสั้น
6. กระบวนการหลังการผลิตภาพยนตร์ ตัดต่อภาพยนตร์ ปรับเก็ยสีและ ปรับเสียง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ศึกษาการกำกับภาพออกแบบแสงและจัดองค์ประกอบภาพภาพยนตร์ แนวระทึกขวัญอย่างถ่องแท้
2. ได้ศึกษาการกำกับภาพ นำเสนอภาพความรู้สึกตัวละคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

ในการผลิตภาพยนตร์สั้นในแง่การออกแบบงานภาพ ออกแบบแสง และองค์ประกอบจำเป็นต้องมีการศึกษาเพื่อที่จะได้นำข้อมูลทั้งมาประมวลเป็นแนวทางบางอย่างให้กับภาพยนตร์ โดยที่แนวทางการศึกษาครั้งนี้ ข้าพเจ้าจะแบ่งออกเป็นสองส่วนใหญ่ ๆ ในการสืบค้นได้แก่ทฤษฎีประวัติศาสตร์และเทคนิคการถ่ายทำ

1. ทฤษฎี

- 1.1. ศึกษาคุณลักษณะสำคัญของภาพยนตร์จิตวิทยาระทึกขวัญ
- 1.2. ศึกษางานถ่ายภาพยนตร์จากช่างภาพ Robert Burks
- 1.3. ศึกษาการออกแบบการแสดงความรู้สึกออกผ่านสัญลักษณ์

2. เทคนิคการถ่ายทำ

- 2.1. เทคนิคและทฤษฎีการจัดแสง
- 2.2. การจัดแสงเวลากลางคืน
- 2.3. ขนาดภาพและการเล่าเรื่อง

ศึกษาคุณลักษณะสำคัญของภาพยนตร์จิตวิทยาระทึกขวัญ

จากการศึกษาและสืบค้นข้อมูล ข้าพเจ้าสามารถสรุปได้ว่าองค์ประกอบสำคัญของภาพยนตร์จิตวิทยาระทึกขวัญคือการเล่าเรื่องแบบระทึกขวัญที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญบนความผิดปกติของจิตใจตัวละคร ซึ่งการเล่าเรื่องแบบระทึกขวัญคือการเล่าเรื่องแบบให้ความกระตือรือร้นของเหตุการณ์ ให้ตัวละครแก้ไขกับเหตุการณ์นั้น ๆ เพื่อที่จะผ่านไปสู่อุบัติการณ์ต่อไป

ภาพยนตร์จิตวิทยาระทึกขวัญคือการเล่าเรื่องแบบระทึกขวัญที่ให้ความสำคัญกับสภาวะไม่แน่นอนหรือความผิดปกติของสภาวะจิตใจของตัวละครในแง่บรรยากาศและรูปแบบคือประเทยย่อยของรูปแบบการเล่าเรื่องแบบระทึกขวัญคล้ายคลึงกับนวนิยายโศกและนวนิยายนักสืบในบางครั้งมี " การละลายความรู้สึกความเป็นจริง " บ่อยครั้งจึงถูกเล่าผ่านมุมมองความเครียดจากภายในของตัวละครเปิดเผยให้เห็นถึงความผิดปกติของจิตใจมุ่งเพื่อเน้นให้เห็นความสำคัญและความซับซ้อนของธรรมชาติที่ กำลังครอบงำและแทรกซึมตัวละครภาพยนตร์จิตวิทยาระทึกขวัญส่วนใหญ่แล้วมักจะไม่มียุทธศาสตร์ประกอบจากแนวอื่น เช่น แนวลึกลับ แนวชีวิต แนวแอคชั่นและแนวพารานอยด์ ไม่ควรสับสนกับภาพยนตร์จิตวิทยาของขบวนการที่มุ่งเน้นให้ความสยองขวัญมากกว่าข้างในจิตใจตัวละคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพยนตร์ระทึกขวัญมุ่งเน้นไปที่การกระทำเหตุการณ์กะทันหัน และการแก้ไขปัญหาของตัวละครที่จะผ่านไปสู่ฉากต่อไป ภาพยนตร์ซ่อนเงื่อนมุ่งเน้นไปที่ การสร้างความตึงเครียดทางจิตวิทยาของตัวละคร ก่อนที่เหตุการณ์นั้น ๆ จะเกิดขึ้น

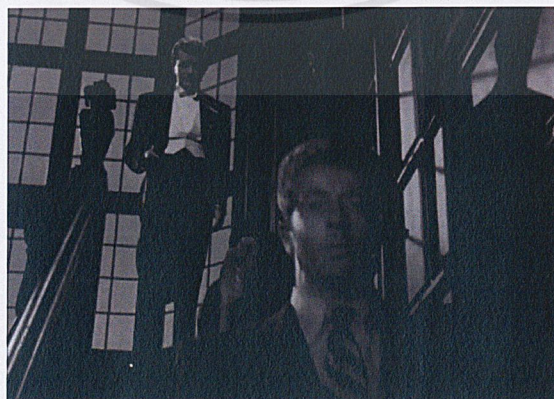
ศึกษางานถ่ายภาพยนตร์จากช่างภาพ Robert Burks

จากการเก็บข้อมูลของข้าพเจ้าโดยการศึกษาภาพยนตร์ของ Alfred Hitchcock และ Andre de toth สังเกตได้ว่าลักษณะสำคัญของการกำกับภาพในภาพยนตร์สืบสวนที่ถ่ายโดย Robert Burk จำนวน 4 เรื่องได้แก่ Stranger in the train (1951) House of wax (1953) To catch a thief (1955) Vertigo (1958) มีลักษณะสำคัญดังนี้

1. ด้านมืด (Short side)
2. ลูป (Loop)
3. กรอบซ้อนกรอบ (Frame in frame)

ด้านมืด (Short side)

จากที่ข้าพเจ้าได้ศึกษารวบรวมข้อมูลพอจะสรุปข้อมูลจากคุณลักษณะการถ่ายภาพจาก Robert burks ในแบบแรกคือ ด้านมืด (Short side) หรือคือการเปิดใบหน้าด้านเงาของตัวละครให้กับกล้องโดยที่จะสามารถเห็นมิติของใบหน้าได้มากกว่า

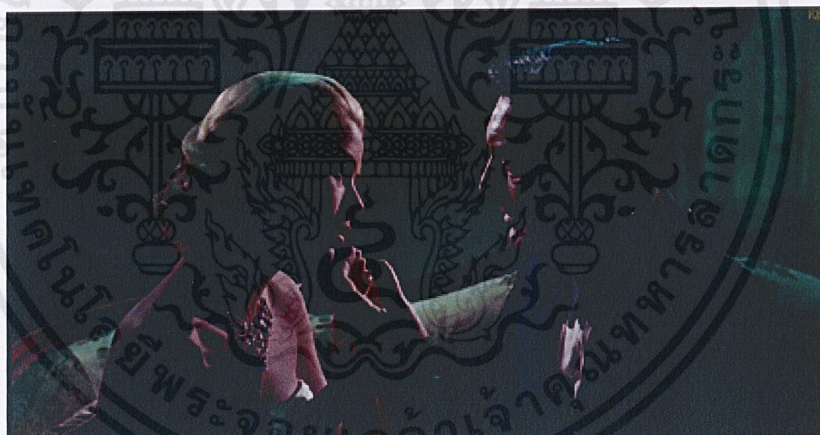

ภาพที่ 2.1 แสดงภาพในเรื่อง Stranger in the train (1951) กำกับภาพยนตร์โดย Alfred Hitchcock

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.2 แสดงภาพในเรื่อง House of wax (1953) กำกับภาพยนตร์โดย Andre de Toth

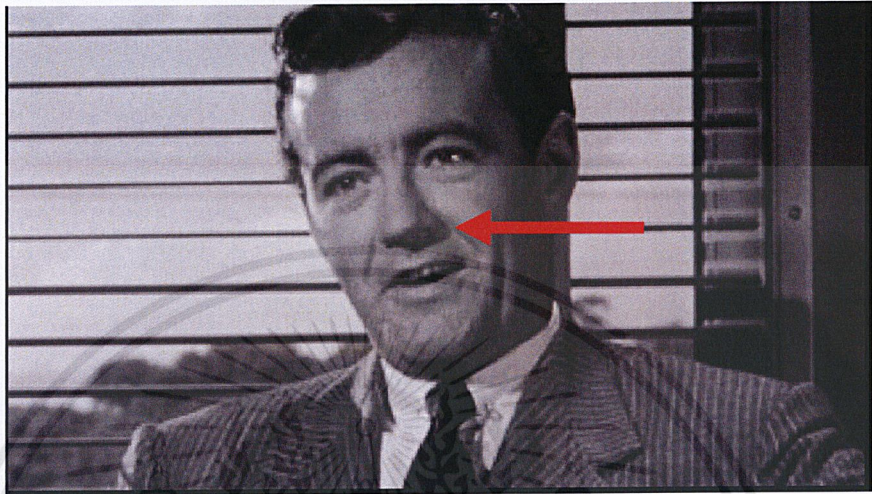

ภาพที่ 2.3 แสดงภาพในเรื่อง To catch a thief (1955) กำกับภาพยนตร์โดย Alfred Hitchcock

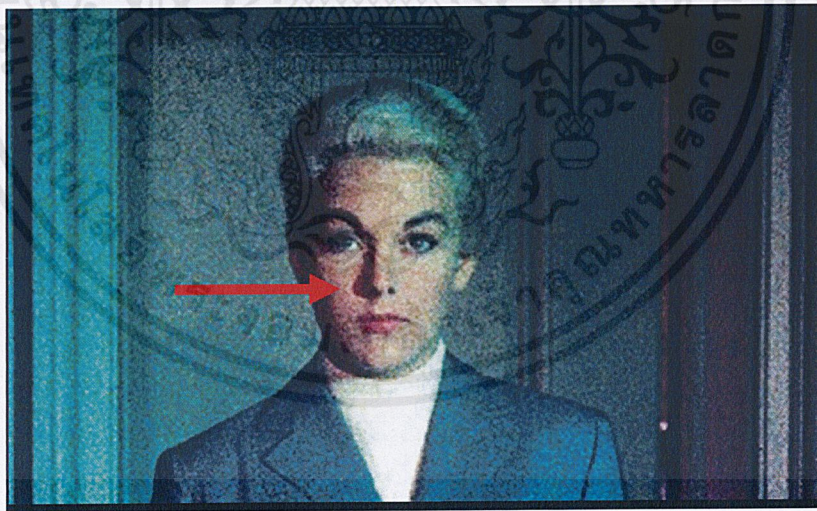
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลูป (Loop)

ลักษณะสำคัญของการจัดแสงของ Robert burks ที่ชอบใช้ในงานภาพยนตร์คือการจัดแสงแบบ Loop

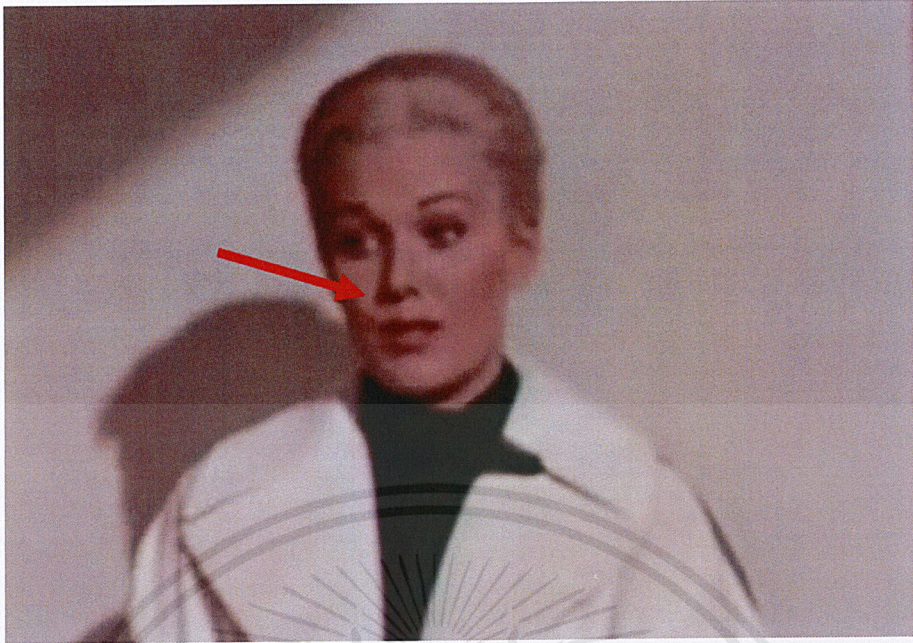

ภาพที่ 2.4 แสดงภาพในเรื่อง Stranger in the train (1951) กำกับภาพยนตร์โดย Alfred Hitchcock

ภาพที่ 2.5 แสดงภาพในเรื่อง Vertigo (1958) กำกับภาพยนตร์โดย Alfred Hitchcock

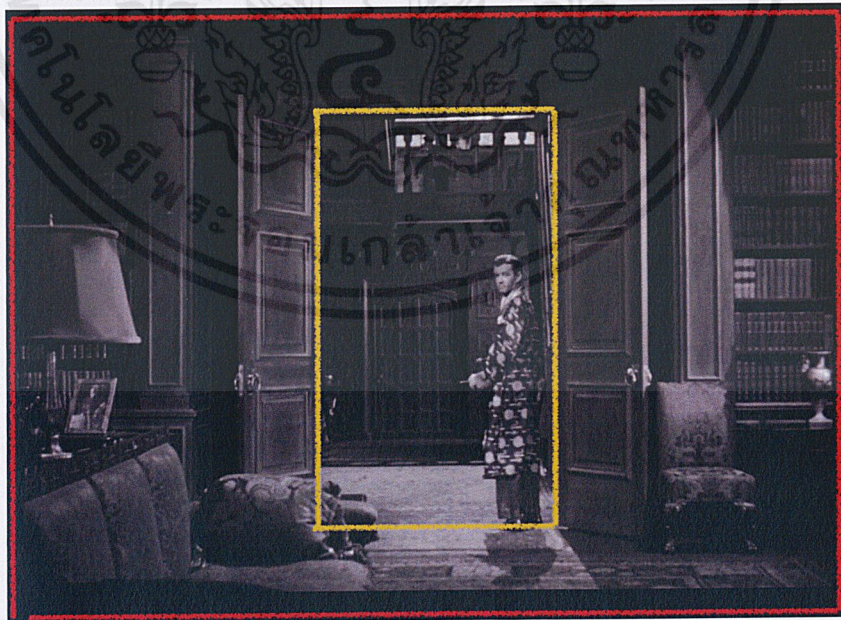
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.6 แสดงภาพในเรื่อง Vertigo (1958) กำกับภาพยนตร์โดย Alfred Hitchcock

กรอบซ้อนกรอบ (Frame in Frame)

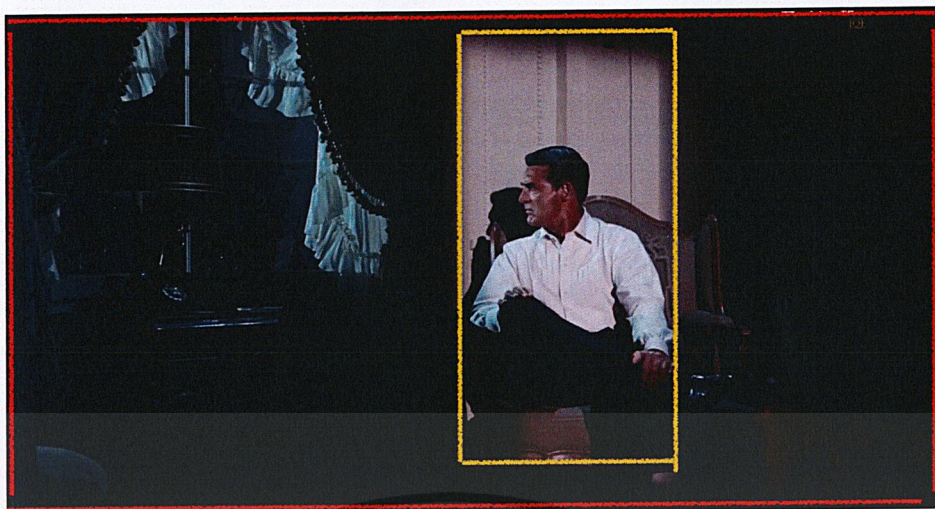
การจัดองค์ประกอบภาพที่เห็นได้บ่อยครั้งจากภาพยนตร์ทั้ง 4 เรื่องที่กล่าวมาคือการซ้อนเฟรมตัวละครในเฟรมภาพอีกที

ภาพที่ 2.7 แสดงภาพในเรื่อง Stranger in the train (1951)

กำกับภาพยนตร์โดย Alfred Hitchcock

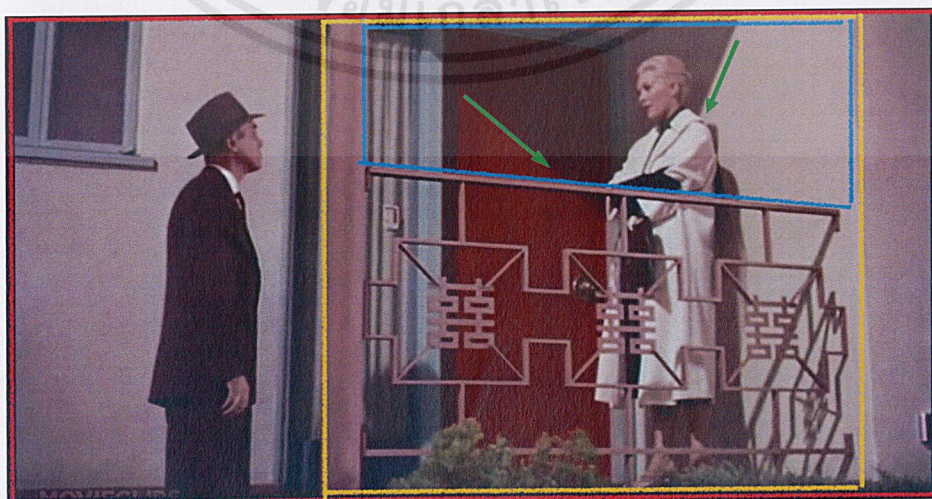
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

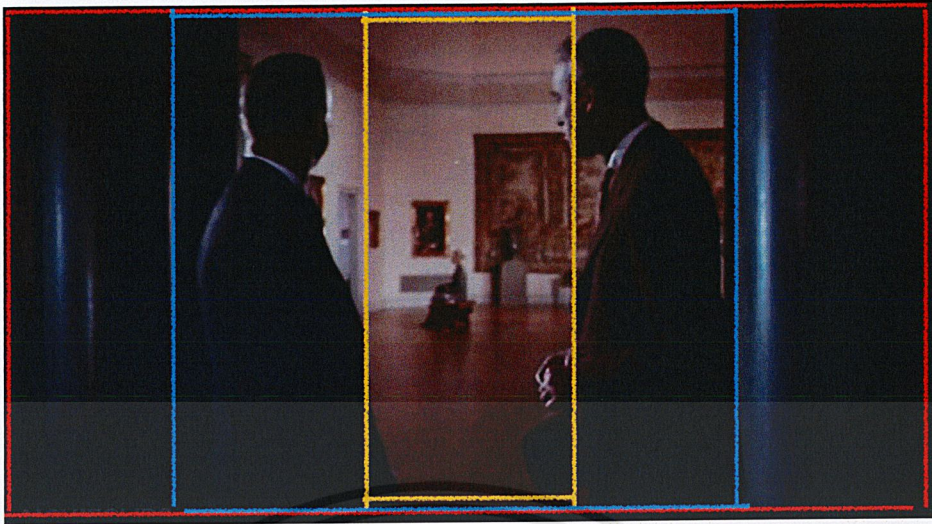
ภาพที่ 2.8 แสดงภาพในเรื่อง To catch a thief (1955) กำกับภาพยนตร์โดย Alfred Hitchcock

ภาพที่ 2.9 แสดงภาพในเรื่อง To catch a thief (1955) กำกับภาพยนตร์โดย Alfred Hitchcock

ภาพที่ 2.10 แสดงภาพในเรื่อง Vertigo (1958) กำกับภาพยนตร์โดย Alfred Hitchcock
 เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.11 แสดงภาพในเรื่อง Vertigo (1958) กำกับภาพยนตร์โดย Alfred Hitchcock

ศึกษาการออกแบบสัญลักษณ์ในภาพยนตร์

จากการเก็บข้อมูลของข้าพเจ้าหนึ่งเทคนิคที่ใช้สื่อสารนัยยะโดยลึกของตัวละครผ่านทางภาพคือการใช้หนึ่งในแขนงของสัญศาสตร์ (Semiotic)¹ คือ ระบบสัญลักษณ์ (Symbolic) เพื่อแทนความหมายบางอย่างที่ผู้กำกับอยากจะฝังเอาไว้เช่น การตีมนมในภาพยนตร์ หลาย ๆ เรื่องเลือกการใช้สัญลักษณ์ตีมนม แทนสัญลักษณ์ความบริสุทธิ์และความเยาว์วัย เช่น ภาพยนตร์เรื่อง Home Alone (1990) ในฉากที่ตัวละครเด็กทำนมหกบนโต๊ะอาจตีความได้ว่าตัวละครขาดการดูแลจากมารดา ในวัยเด็ก เพราะในตัวภาพยนตร์เองเล่าถึงตัวละครเด็กที่มักถูกละเลยไว้ที่บ้านประจำ แต่ในขณะเดียวกันอาจจะแทนความหมายถึงความน่ากลัวเพราะโดยปกติผู้ใหญ่จะไม่ตีมนม ทำให้เห็นความผิดปกติของตัวละคร ซึ่งความหมายไม่ไว้วางใจนั้นจะเห็นได้จากภาพยนตร์เรื่อง Suspicion (1941) กำกับภาพยนตร์โดย Alfred Hitchcock ผู้ชมจะเกิดความไม่ไว้วางใจว่าในมนั้นอาจมียาพิษผสมอยู่

อีกหนึ่งแขนงที่ข้าพเจ้าได้สืบค้นข้อมูลมาคือ สัญศาสตร์ของสี (Semiotics of color) สีหนึ่งสีสามารถแทนสัญลักษณ์บางอย่างได้ในสังคมหนึ่ง เช่น ความตายในสังคมความเชื่อในฝั่งตะวันตกใช้สีดำแทนความตาย แต่สังคมตะวันออกใช้สีขาวแทนความตายต่างจากสังคมลาตินอเมริกาที่เชื่อว่าสีเขียวคือ ความตาย

เอกสาร สัญศาสตร์ หมายถึง ศาสตร์แขนงหนึ่งที่ศึกษากระบวนการสื่อสารความหมาย นั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Metaphor = Action/Sound. Visual or auditory representation of a separate action, experience, or idea. A character blows out (action) a candle in a bedroom to show death of a loved one.

อุปลักษณ์ คือ การกระทำและเสียงที่แสดงถึง การกระทำ ประสบการณ์ หรือไอเดียบางอย่าง เช่น ตัวละครเป่าเทียนที่หัวเตียงหมายถึงการจากไปของคนรักของตัวละคร

ภาพที่ 2.12 แสดงภาพในเรื่อง Home Alone (1990) กำกับภาพยนตร์โดย Chris Columbus

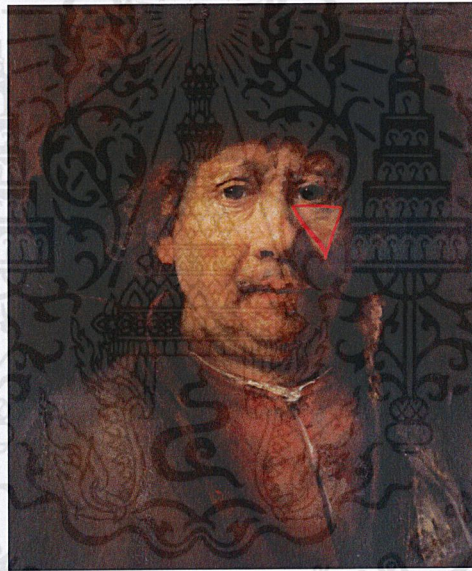
ภาพที่ 2.13 แสดงภาพในเรื่อง Suspicion (1941) กำกับภาพยนตร์โดย Alfred Hitchcock

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศึกษาเทคนิคและทฤษฎีจัดแสง

จากที่ข้าพเจ้าสืบค้นและศึกษาข้อมูลทราบว่า การจัดแสงให้กับบุคคลสามารถแบ่งแยกได้ตามประเภทของเงามีทั้งสิ้น 4 แบบ ได้แก่ Paramount, Spilt, Loop และ Rembrandt ซึ่งประเภทที่ข้าพเจ้าได้ให้ความสนใจมากที่สุดคือแบบ Rembrandt โดยที่การจัดแสงแบบนี้มีลักษณะสำคัญที่สามารถสังเกตได้ชัดคือมีแสงตกกระทบในด้านมืดของตัวแบบเป็นรูปสามเหลี่ยมได้เข้าตาตรงกันข้ามกับด้านแสงหลักแสงและเงาที่ตัดกันทำให้รู้จักในชื่อ ค่าต่างของแสง (Chiaroscuro) และภายหลังพัฒนาต่อมาเป็นแก่นหลักสำคัญของการจัดแสงแบบโลว์คีย์ (Low key lighting)

เทคนิคการจัดแสงนี้ได้รับอิทธิพลมาจากงานภาพจิตรกรรมของศิลปินชื่อ Rembrandt Harmenszoon van Rijn (1606-1669) ศิลปินชาวเนเธอร์แลนด์ในงานจิตรกรรมหลาย ๆ งานของเขา มักใช้การเขียนทิศทางแสง แบบดังกล่าวจึงเป็นที่มาของชื่อ Rembrandt lighting

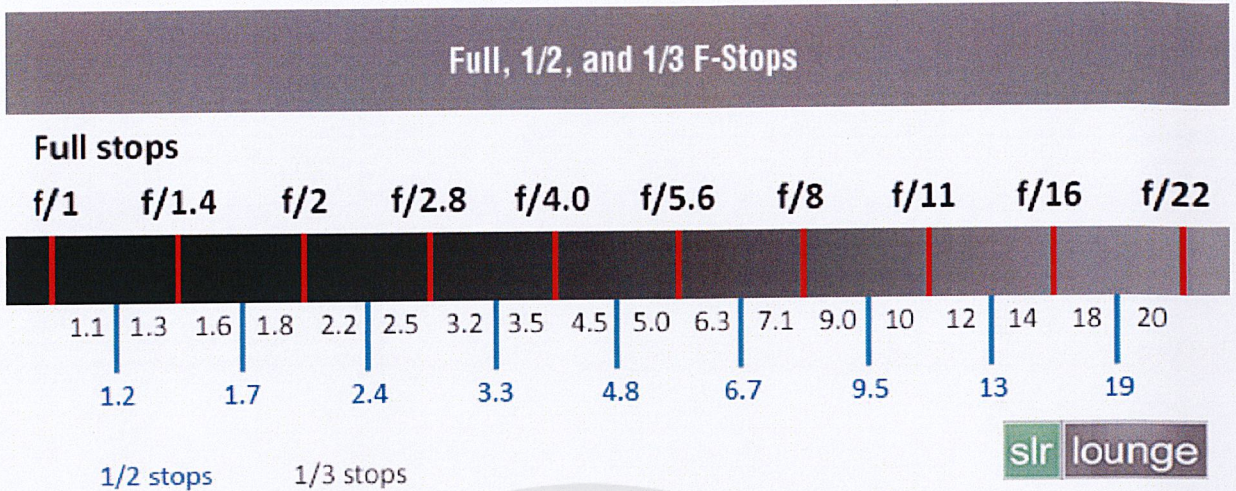
ภาพที่ 2.14 แสดงภาพจิตรกรรม Rembrandt self portrait (1656)

โดย Rembrandt Harmenszoon van Rijn

อีกทฤษฎีในการจัดแสงที่ข้าพเจ้าได้สืบค้นมานั้นคือ อัตราส่วนของแสง (Lighting ratio) คือ ความต่างความเข้มข้นของแสงระหว่างแสงหลักและแสงเสริมโดยสามารถวัดได้จากหน่วยฟุตเทียน² (Foot candle) เช่น ไฟหลัก 100 ฟุตเทียนไฟเสริม 100 ฟุตเทียน อัตราส่วนของแสงจะได้ 1:1 ไฟหลัก 1800 ฟุตเทียน ไฟเสริม 450 ฟุตเทียน จะได้อัตราส่วนของแสงที่ 4:1

และยังสามารถนับได้จากจำนวนสตอปของค่าช่องรับแสง (F-stop) แบบ Full stop เช่น ไฟหลักวัดค่ารับแสงได้ที่ 5.6 ไฟเสริม 2.8 อัตราส่วนแสงจะอยู่ที่ 3:1

เอกรัตน ฟุตเทียน หน่วยวัดแสงสว่างเท่ากับแสงสว่าง 1 แรงเทียนคือฟุตเทียนหนึ่งหน่วยนั้น ไม่นิยามให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.15 แสดงภาพตารางค่ารูรับแสงแบบฟูลสตอป

ศึกษาค่าต่างของแสง (Chiaroscuro)

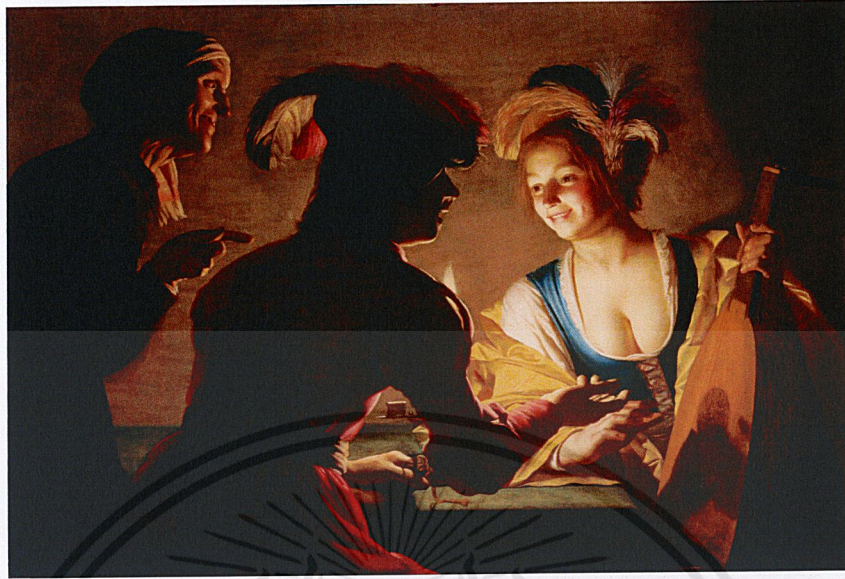
ค่าต่างของแสงหรือ Chiaroscuro มีพื้นฐานคำศัพท์มาจากภาษาอิตาลีโดยที่ Chiaro แปลว่า แสง และ Scuro แปลว่า เงา ในอดีตจิตรกรชื่อดังได้หยิบเทคนิคนี้มาสร้างสรรคงานเช่น Rembrandt, Leonardo da Vinci, Honthorst และ Caravaggio ข้าพเจ้าได้ถอดคุณลักษณะสำคัญของ Chiaroscuro ออกมาได้แก่อัตราส่วนแสงต่างกันสูงและมีคอนทราสต์จัดจ้านทิศทางของแสงมักสอดเข้ามาที่ตัวแบบโดยตรง

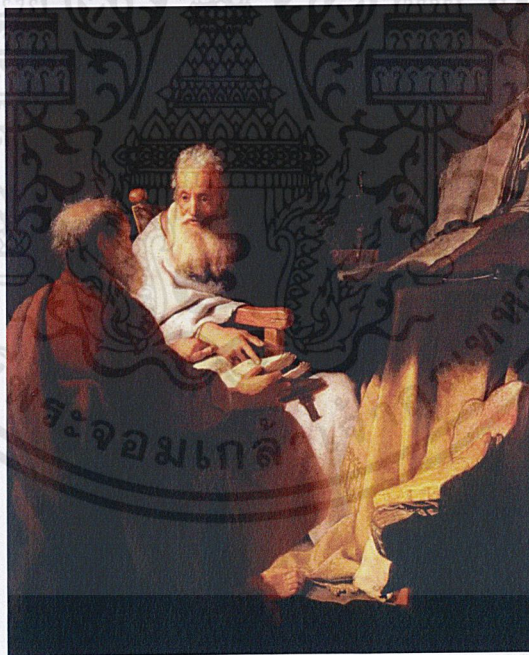
ภาพที่ 2.16 แสดงภาพจิตรกรรม Calling of St. Matthew (1599-1600)

โดย Michelangelo Merisi da Caravaggio

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.17 แสดงภาพจิตรกรรม The matchmaker (1625) โดย Gerard van Honthorst

ภาพที่ 2.18 แสดงภาพจิตรกรรม Two old men disputing (1628)
โดย Rembrandt Harmenszoon van Rijn

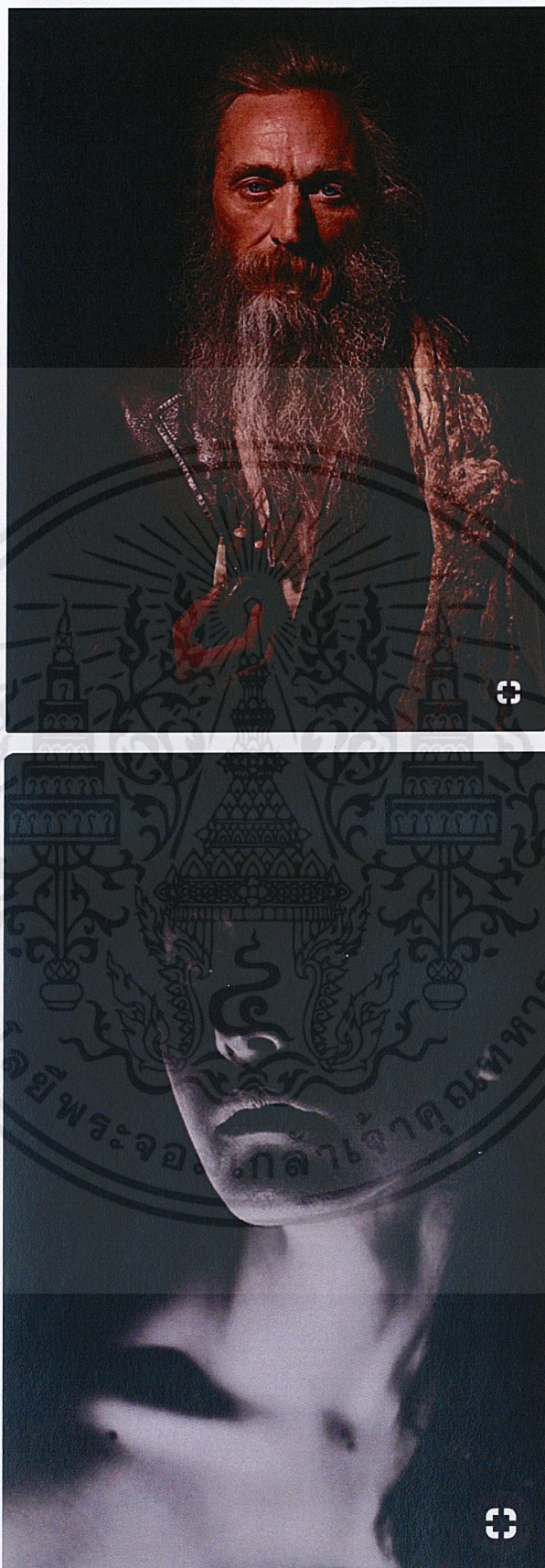
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในต่อมภายหลังมีการนำหลัก Chiaroscuro มาใช้ในงานภาพถ่ายและภาพเคลื่อนไหว

ภาพที่ 2.19 แสดงสองภาพจากภาพยนตร์เรื่อง Murder, My sweet (1944)
กำกับภาพยนตร์โดย Edward Dmytryk

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

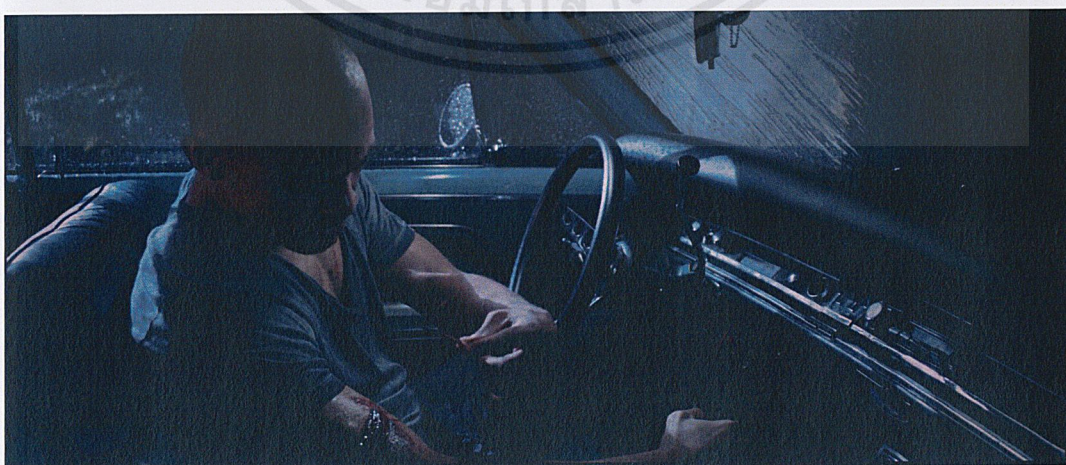
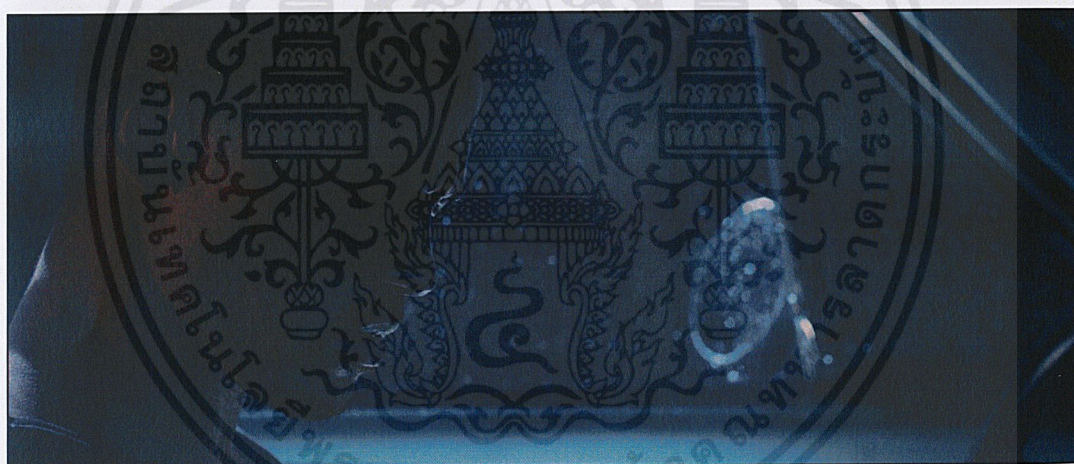

ภาพที่ 2.20 แสดงสองงานภาพถ่าย ไม่ทราบชื่อภาพ ไม่ทราบชื่อช่างภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศึกษาการจัดแสงเวลากลางคืน

ข้าพเจ้าได้สืบค้นข้อมูลและแนวทางจากภาพยนตร์สั้นต่างประเทศเพื่อนำมาเป็นแนวทางการออกแบบแสง

ภาพที่ 2.21 แสดงสามภาพจากภาพยนตร์สั้นเรื่อง Cible (2017) กำกับภาพยนตร์โดย Danny Laysner เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศึกษาขนาดภาพและการเล่าเรื่อง

ข้าพเจ้าได้ศึกษาการใช้ขนาดภาพช่วยการเล่าเรื่องจากภาพยนตร์เรื่อง The Grand Budapest Hotel (2014) กำกับภาพยนตร์โดย Wes Anderson ในตัวภาพยนตร์มีการใช้ขนาดภาพต่าง ๆ ถึง 3 ขนาดภาพ ได้แก่ 1.37 : 1 ในฉากที่เป็นปี ค.ศ.1932, 1.85 : 1 ในฉากที่เป็นปี ค.ศ.1985 และ 2.39 : 1 ในฉากที่เป็นปี ค.ศ.1968

1.37 : 1 ที่ใช้ในฉากปี ค.ศ.1932 เพราะว่าตอนช่วงปี ค.ศ. 1932 เป็นขนาดภาพมาตรฐาน ณ เวลานั้นโดยที่เป็นขนาดเดียวกันกับฟิล์มขนาด 35 มิลลิเมตร กำหนดขนาดภาพโดยสถาบันทางศิลปะและวิชาการทางภาพยนตร์ (Academy of Motion Picture Arts and Sciences)

1.85 : 1 ที่ใช้ในฉากปี ค.ศ.1985 ในภาพยนตร์ใช้ขนาดภาพนี้เป็นตัวเล่าเรื่องเหตุการณ์ปัจจุบัน เพราะเป็นขนาดภาพที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน

2.39 : 1 ที่ใช้ในฉาก ค.ศ.1968 เพราะ ณ เวลาระหว่างช่วงปี 1950-1960 ขนาดภาพจอกว้างกำลังแพร่หลายเป็นอย่างมาก

ภาพที่ 2.22 แสดงภาพสามขนาดภาพจากภาพยนตร์เรื่อง The Grand Budapest Hotel (2014)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานของนักศึกษาชั้นปีที่ ๒ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์บุรีรัมย์ เพื่อใช้ในการศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับภาพยนตร์โดย Wes Anderson ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

ทดลองจัดแสง (Pre-Lighting)

1. การศึกษาการจัดแสง

ข้าพเจ้าได้ศึกษาการจัดแสงจากภาพเขียนโดยที่ลักษณะแสงที่ข้าพเจ้าเลือกมาศึกษาจากภาพเขียนมาจากศิลปิน Michelangelo Merisi da Caravaggio โดยที่รูปที่ข้าพเจ้าเลือกมาศึกษาคือรูป Supper at Emmaus (1606) เพราะว่าการจัดแสงแบบภาพเขียนไม่ค่อยนิยมในการถ่ายทำภาพยนตร์

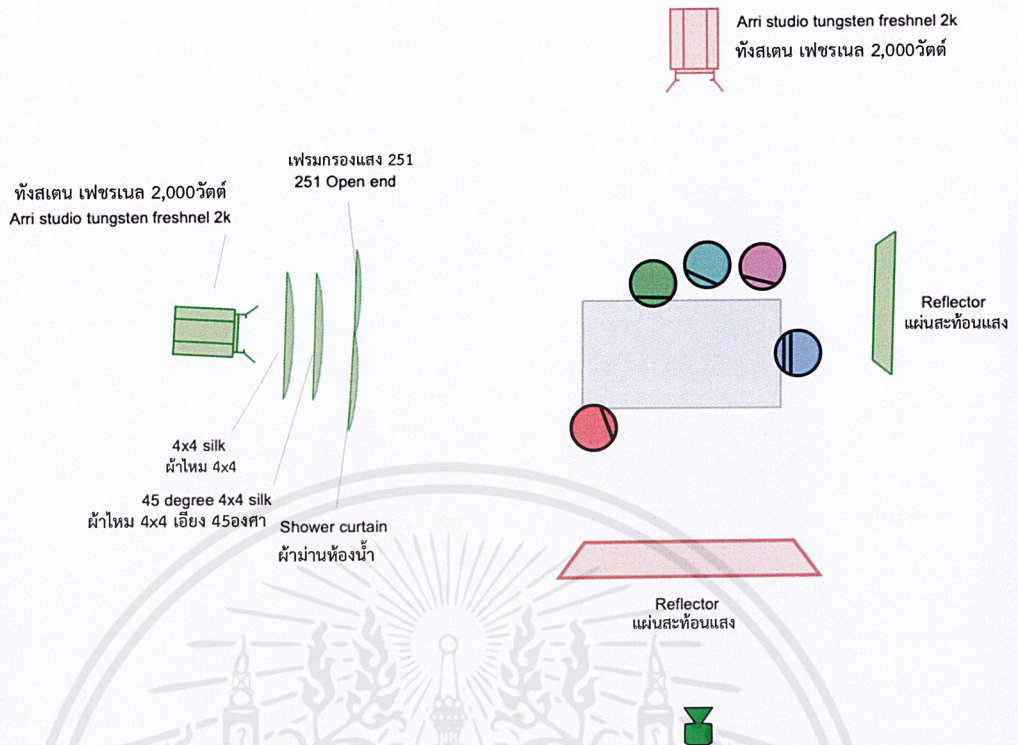
รูปที่ 3.1 แสดงภาพภาพเขียน Supper at Emmaus (1606)
โดย Michelangelo Merisi da Caravaggio

เหตุผลที่ข้าพเจ้าเลือกภาพเขียน Supper at Emmaus มาเพราะว่ามีทิศทาง และความเข้มข้นของแสงที่ชัดเจน

รูปที่ 3.2 แสดงภาพถ่ายเลียนแบบภาพเขียน Supper at Emmaus

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

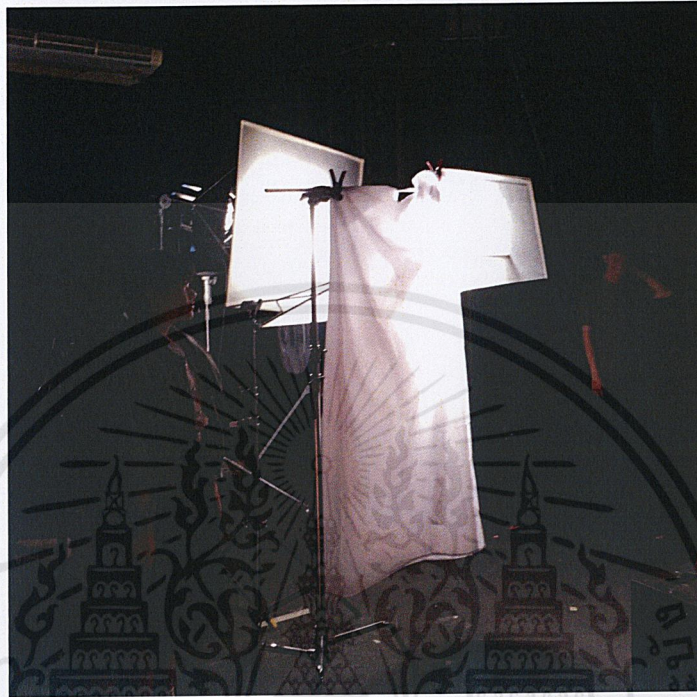

รูปที่ 3.3 แสดงภาพแผนผังการวางไฟถ่ายภาพเลียนแบบ

จากภาพถ่ายเลียนแบบที่ข้าพเจ้าได้ลงมือถ่ายและศึกษามาข้าพเจ้าได้เลือกใช้ไฟทั้งหมดสองตัวโดยที่เป็นไฟทังสเตน (Tungsten) ยี่ห้อ Arri ประเภทเฟรชเนล (Freshnel) เลือกใช้กำลังไฟดวงละสองพันวัตต์ โดยตัวที่เป็นไฟหลักจะ ยกสูงประมาณ 180 เซนติเมตรและกดไฟลงประมาณ 45 องศาและผ่านเฟรมกรองขนาด 4x4 ความหนาผ้าไหม (Silk) เพราะต้องการให้เงาเป็นภาพถ่ายไม่คมเกินไปเพราะในภาพเขียนเงาในภาพเขียนไม่คมต่อมาผ่านเฟรม กรองขนาด 4x4 ความหนาผ้าไหมแต่เอียงเฟรม 45 องศาเพื่อกรองแสงให้อ่อนลงบนตัวแบบสีแดงและสีเขียว ผ้าคลุมอาบน้ำ เพื่อกรองแสงให้อ่อนลงโดยเฉพาะบนโต๊ะอาหารและ ใบหน้าของแบบสีฟ้าเฟรม 251 โอเพ่นเอ็น (Open end) เพื่อกรอง แสงใบหน้าและหลังตัวละครสีเขียวในตำแหน่งตอนที่ตัวละครยืนและมีรีเฟลคสะท้อนในด้าน ตรงข้ามกับไฟหลัก เพื่อเปิดให้เห็นลายละเอียดช่วงหลังและใบหน้าที่ของตัวละครสีม่วงและสีน้ำเงินส่วนของ ไฟรองจะตั้งอยู่ในทิศด้านหลังของตัวละครทั้งหมดแต่ยกสูงติดเพดานสตูดิโอและกดไฟลงส่องมาที่รีเฟลคขนาดใหญ่เพื่อให้สะท้อนแสงเปิดลายละเอียดบางส่วนของด้านหน้าโต๊ะโดยพยายามใช้กำลังไฟไม่แรงมากเพื่อไม่ให้รบกวนอัตราส่วนแสงโดยรวมทั้งภาพ

กล้องถูกตั้งออกมาโดยข้าพเจ้าเลือกใช้กล้องถ่ายภาพดิจิทัลยี่ห้อโซนี่ รุ่น ILCE-7M2 เซนเซอร์ขนาดฟูลเฟรมหรือเทียบเท่า ขนาดฟิล์ม 35 มิลลิเมตร เพราะต้องการเก็บรายละเอียดจากการถ่ายให้มากที่สุดและเลือกใช้เลนส์ขนาด 135 มิลลิเมตรเพราะว่าทางยาวเลนส์ขนาด 135 มิลลิเมตรสามารถดึงมิติใบหน้าที่วัตถุที่ถ่ายได้ออกมาสวยงามและดูเป็นธรรมชาติมากที่สุดเมื่อเทียบกับขนาดทางยาวเลนส์อื่น ๆ โดยที่กล้องถูกต่อผ่านสายเข้าคอมพิวเตอร์และต่อสายสัญญาณภาพออกมาที่ทีวีดิจิทัลเพื่อสะดวกต่อการตรวจสอบภาพถ่าย เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และวางองค์ประกอบตัวโปรแกรมที่ใช้ควบคุมรีโมตการถ่ายชื่อ โปรแกรมImaging edge โดยเวลาถ่ายโปรแกรม จะสามารถนำภาพจากกล้องเข้ามาในคอมพิวเตอร์ได้ในทันที และสามารถตัดแต่งองค์ประกอบภาพได้ในทันที ทำให้สะดวกมากขึ้น

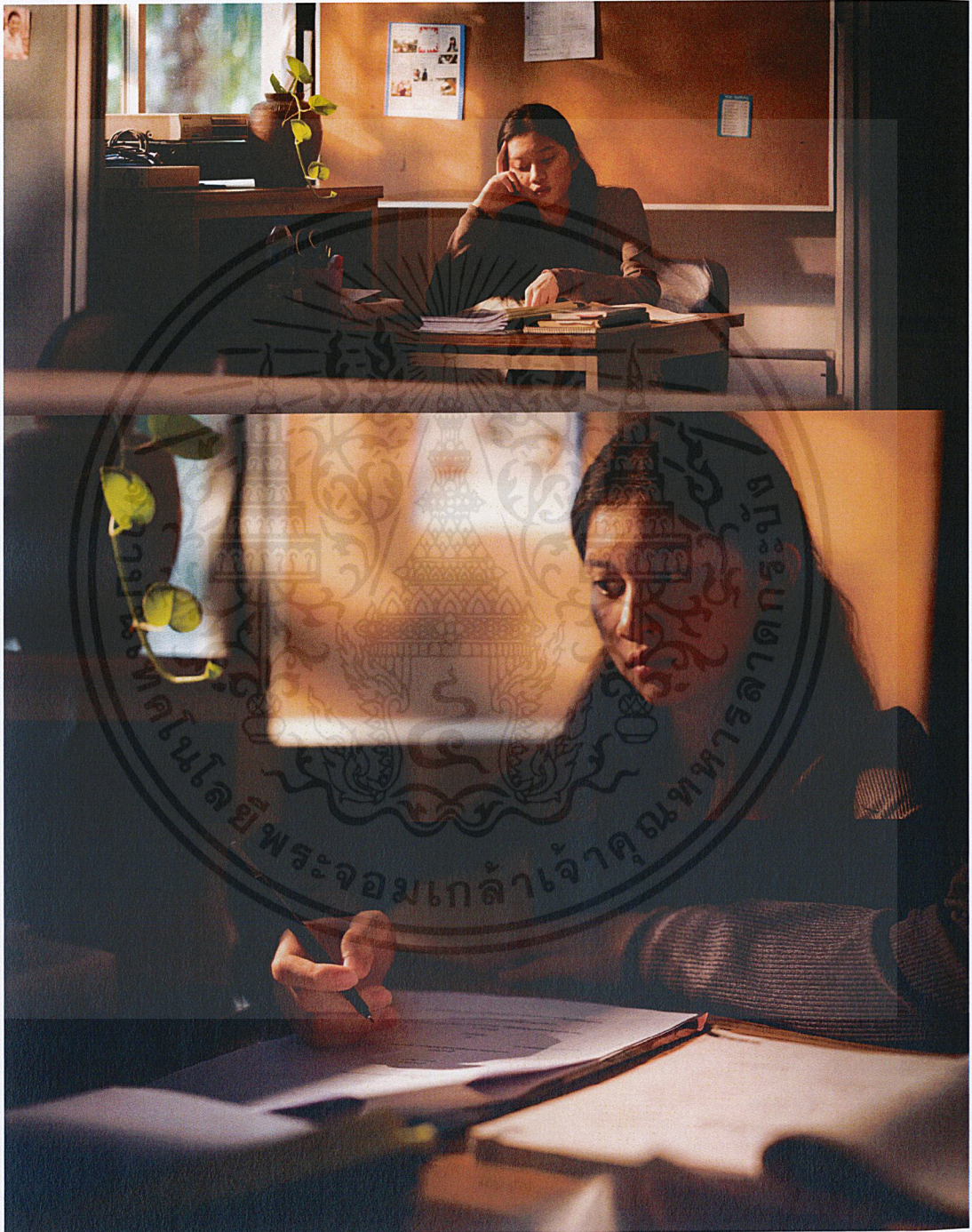
รูปที่ 3.4 แสดงภาพเบื้องหลังอุปกรณ์ไฟการถ่ายเลียนแบบภาพเขียน

รูปที่ 3.5 แสดงภาพเบื้องหลังภาพกว้างการถ่ายเลียนแบบภาพเขียน

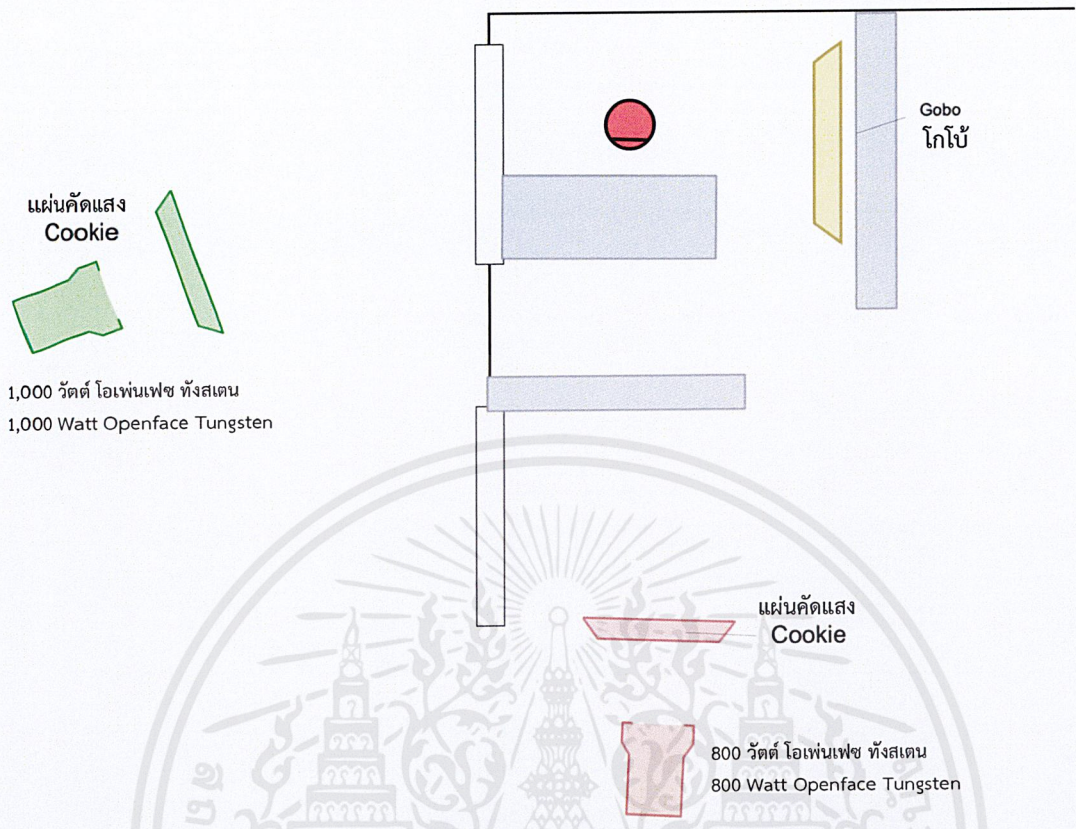
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อมาข้าพเจ้าได้ลองจับลักษณะแสงจากภาพเขียนมาลองใช้ในเฟรมภาพยนตร์โดยทดลองถ่ายเป็นภาพนิ่งและจัดองค์ประกอบภาพและแสงแบบภาพยนตร์จำนวนสามภาพเป็นทั้งสถานการณ์ตอนกลางวันภายในอาคารและกลางคืนภายในรถยนต์มีทั้งแบบฝนตกและไม่ตก

รูปที่ 3.6 แสดงสามภาพจากการทดลองจัดแสงตอนกลางวัน

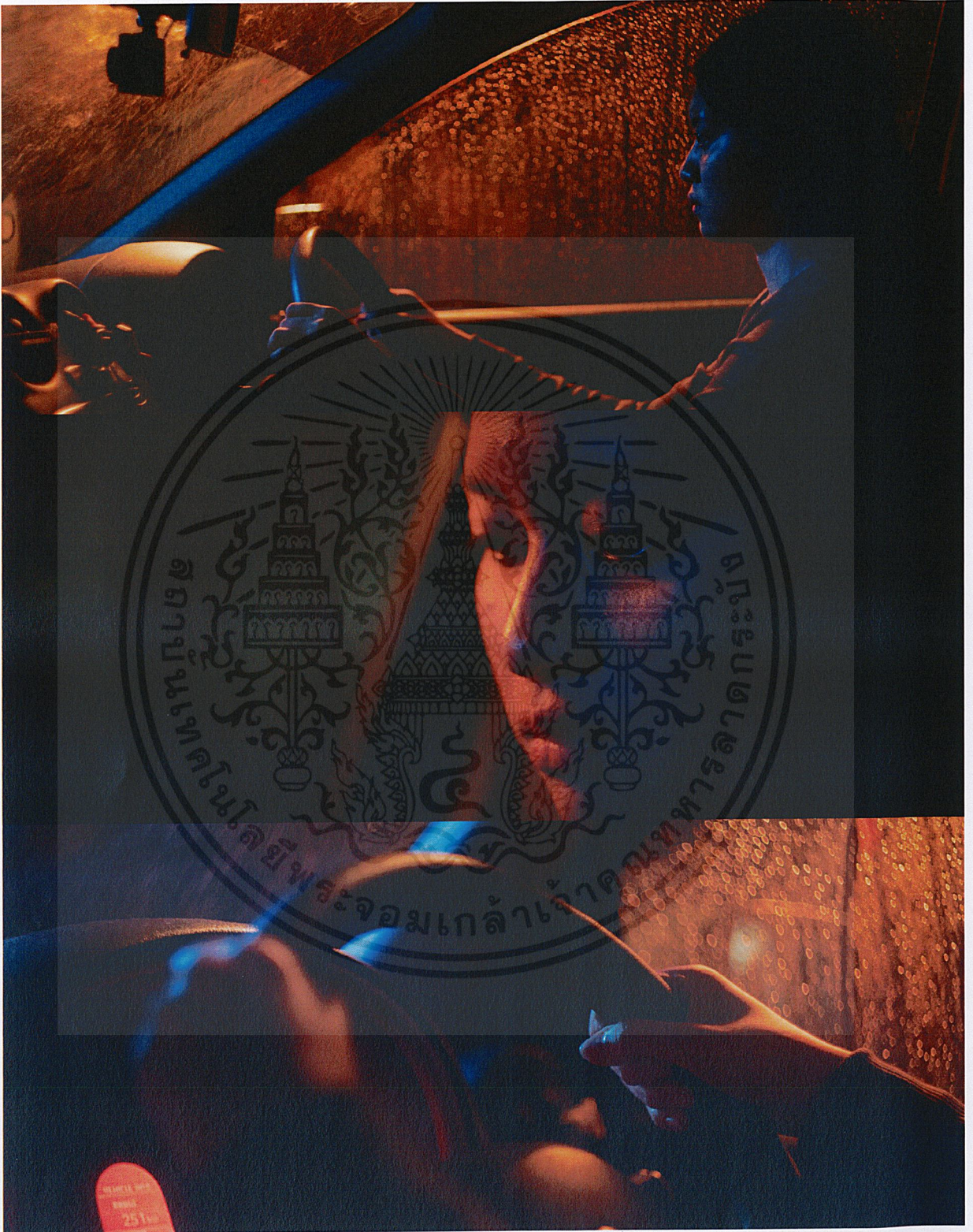
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.7 แสดงภาพแผนผังการวางไฟจัดแสงตอนกลางวัน

ข้าพเจ้าได้เลือกใช้ไฟจำนวนสองดวงเป็นไฟทั้งสแตนด์ไม่ทราบยี่ห้อประเภทโพลีโพรพิลีนความแรงกำลังไฟ 1000 วัตต์ และ 800 วัตต์ โดยที่ไฟหลักจะยกสูงและกดต่ำลงมาเพื่อแทนแสงแดดตอนเย็น ไฟจะถูกส่องผ่านฟิลเตอร์หน้าไฟที่ถูกตัดเป็นรูปทรงคล้ายใบไม้เพื่อแทนแสงแดดที่ผ่านใบไม้เหตุผลที่ข้าพเจ้าเลือกใช้ไฟประเภทโพลีโพรพิลีนเพราะว่าต้องไฟที่เป็นลำมีความแข็งสูงและมีเงาที่คมชัดเงาไฟรองจะถูกตั้งตรงข้ามกับตัวละครยิงผ่านฟิลเตอร์หน้าไฟเพียงให้กระจายลงพื้นที่ฉากต่าง ๆ อ่อน ๆ ให้เกิดลวดลายอ่อน ๆ กล้องถูกตั้งออกมาโดยข้าพเจ้าเลือกใช้กล้องถ่ายภาพดิจิทัลยี่ห้อโซนี่ รุ่น ILCE-7M2 เซนเซอร์ขนาดฟูลเฟรมหรือเทียบเท่า ขนาดฟิล์ม 35 มิลลิเมตรเพราะต้องการเก็บรายละเอียดจากการถ่ายให้มากที่สุด และเลือกใช้เลนส์ขนาด 135 มิลลิเมตรเพราะว่าทางยาวเลนส์ขนาด 135 มิลลิเมตรสามารถถึงมิติใบหน้าของวัตถุที่ถ่ายได้ออกมาสวยงามและดูธรรมชาติมากที่สุดเมื่อเทียบกับขนาดทางยาวเลนส์อื่น ๆ โดยที่กล้องถูกต่อผ่านสายเข้าคอมพิวเตอร์และต่อสายสัญญาณภาพออกมาที่ทีวีดิจิทัลเพื่อสะดวกต่อการตรวจสอบภาพถ่ายและวางองค์ประกอบตัวโปรแกรมที่ใช้ควบคุมรีโมตการถ่ายชื่อโปรแกรม Imaging edge โดยเวลาถ่ายโปรแกรมจะสามารถนำภาพจากกล้องเข้ามาในคอมพิวเตอร์ได้ในทันทีและสามารถตัดแต่งองค์ประกอบภาพได้ในทันทีทำให้สะดวกมากขึ้น

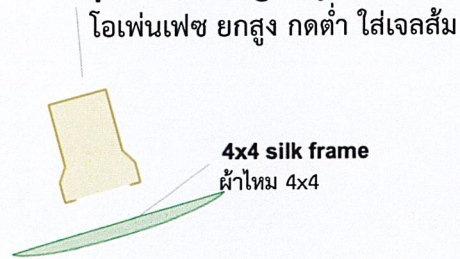
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.8 แสดงสภาพจากการทดลองจัดแสงตอนกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Open face high up tilt down with double CTO

LED with CTB
แอลอีดีใส่เจลฟ้า

รถยนต์

รูปที่ 3.9 แสดงภาพแผนผังการวางไฟจัดแสงตอนกลางคืน

ข้าพเจ้าเลือกใช้ไฟทั้งหมดสองดวงโดยไฟหลักคือไฟทังสเตน ความแรง 1000 วัตต์ ประเภทโอเพ่นเฟซและไฟรองคือไฟ LED ไฟหลักจากตั้งเฉียงจากตัวแบบประมาณ 45 องศา ยกไฟสูงขึ้น ประมาณ 200 เซนติเมตรและกดไฟลงมาใส่เจลฟิลเตอร์หน้าไฟสีส้ม (CTO) จำนวน สองแผ่นเพื่อต้องการให้อุณหภูมิสีของแสงไฟเป็นสีส้มเหมือนแสงไฟถนนผ่านเฟรมขนาด 4X4 ความหนาขนาดผ้าไหมในส่วนของไฟรองใช้ไฟแอลอีดี (LED) เพราะสามารถตั้งอุณหภูมิไฟเป็นแสงขาวได้และเมื่อใส่เจลสี จะไม่ทำให้สีผิวนักแสดงเพี้ยน ตั้งระดับความสูงเดียวกันกับระดับสายตาตัวละครใส่เจลฟิลเตอร์หน้าไฟสีฟ้าหนึ่งแผ่นและปรับความแรงของไฟลงเกือบน้อยสุดเพื่อเลียนแบบแสงบรรยากาศและแสงจันทร์

กล้องถูกตั้งถ่ายออกมาจากนอกรถฝั่งตรงข้ามคนขับเปิดหน้าต่างโดยใช้กล้องระบบดิจิทัลยี่ห้อ โซนี่ เซนเซอร์ขนาดฟูลเฟรมหรือ 35 มิลลิเมตร เพื่อต้องการเก็บรายละเอียดจากภาพให้มากที่สุดโดยเลือกใช้เลนส์ ยี่ห้อ Helios 44-2 ขนาด 58 มิลลิเมตร รูรับแสง 2.0 เพราะว่ามีค่าขอบเขตการมองเห็น (Field of view) ที่ครอบคลุมทั้ง ตัวแบบ และพวงมาลัยและต้องเสมือนว่ากล้องถูกตั้งถ่ายข้างในรถและยังมีโบเก้ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ เลนส์เป็นลักษณะโป่งและวนออกมาเนื่องด้วยเป็นเลนส์ที่ถูกใช้ในกล้องฟิล์มทำให้ขึ้นแก้ว ยังไม่ได้นักจึงได้ภาพที่ไม่คมจนเกินไปแต่ก็ยังไม่เสียความคมชัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์และการทดสอบถ่ายทำภาพยนตร์

1. ขั้นตอนการทดสอบถ่ายทำภาพยนตร์

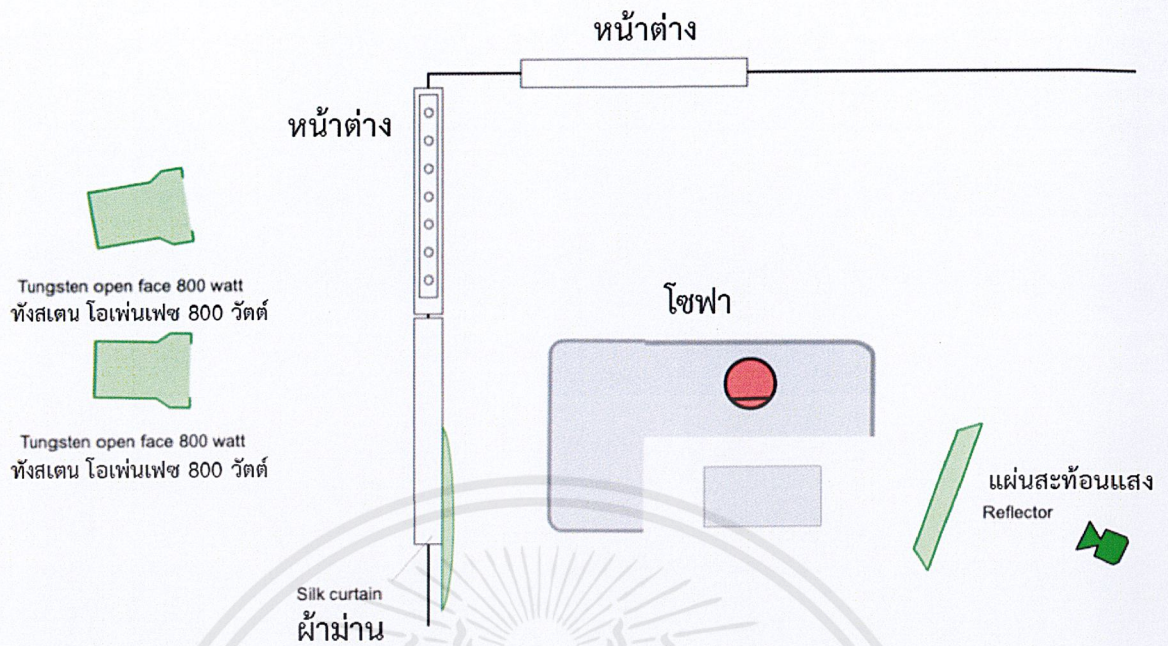
ข้าพเจ้าได้เลือกทดสอบถ่ายทำภาพยนตร์ทั้งสิ้นจำนวน 2 ฉากได้แก่ฉากที่ 9 และฉากที่ 11 โดยที่ทั้งสองฉากเป็นการทดลองในแง่เทคนิคและการแสดงของตัวละคร

1.1 ฉากที่ 9 เป็นฉากในบ้านตัวละครโดยข้าพเจ้าและทีมงานได้ทดสอบถ่ายทำและตกแต่งฉากบนสถานที่จริงเพื่อทดสอบการแสดงของตัวละครและความเข้ากันได้ของนักแสดงและเหตุผลที่เลือกเป็นฉากที่ 9 เพราะว่าข้าพเจ้าต้องการทดสอบการจัดไฟแบบแสงตอนเย็น

รูปที่ 4.1 แสดงสามภาพจากการทดสอบถ่ายทำภาพยนตร์ฉากที่ 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.2 แสดงภาพแผนผังการจัดแสง

ในฉากนี้ข้าพเจ้าเลือกใช้ไฟทังสเตน (Tungsten) จำนวนสองดวง ความแรง 800 วัตต์วางไว้ข้างนอกบ้านและยิงไฟเข้ามาเพื่อแทนแสงแดดตอนเช้าและมีรีเฟคอยู่ข้างในเพื่อสะท้อนแสงเปิดรายละเอียดตัวละครข้าพเจ้าใช้ม่านในฉากเป็นตัวกรองแสงเข้ามาที่ฉากระยะหน้า

กล้องถูกตั้งออกมาโดยข้าพเจ้าเลือกใช้กล้องถ่ายวีดีโอดิจิทัลยี่ห้อโซนี่ รุ่น FS700R เซนเซอร์ขนาดซูเปอร์ 35 เพราะต้องการเก็บรายละเอียดจากการถ่ายให้มากที่สุดและเลือกใช้เลนส์เก่ายี่ห้อ Nikon รุ่น Nikkor เพราะข้าพเจ้าต้องการความเป็นเอกลักษณ์ของตัวเลนส์ที่สามารถทำออกมาได้และจะได้ตอบสนองกับสไตล์ของภาพยนตร์

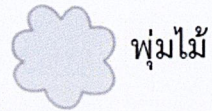

รูปที่ 4.3 แสดงภาพหลังจากการจัดแสงในฉาก 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทังสเตน โอเพ่นเฟซ 800วัตต์
Tungsten open face 800 watt

รูปที่ 4.4 แสดงภาพแผนผังการจัดแสง

ในฉากนี้ช่างเจ้าเลือกใช้ไฟทังสเตน (Tungsten) จำนวนสองดวง ความแรง 800 วัตต์วางไว้ข้างนอกบ้านและยิงไฟเข้ามาที่ม่านระยะหน้าเพื่อจะทดแทนแสงให้เป็นแสงแดดและอีกดวงยิงไปที่พุ่มไม้เพื่อต้องการให้รายละเอียดฉากมีความต่างของแสงและจะทำให้ดูมีมิติ

กล้องถูกตั้งออกมาโดยช่างเจ้าเลือกใช้กล้องถ่ายวีดีโอดิจิทัลยี่ห้อโซนี่ รุ่น FS700R เซนเซอร์ขนาดซูเปอร์ 35 เพราะต้องการเก็บรายละเอียดจากการถ่ายให้มากที่สุดและเลือกใช้เลนส์เก่ายี่ห้อ Nikon รุ่น Nikkor เพราะช่างเจ้าต้องการความเป็นเอกลักษณ์ของตัวเลนส์ที่สามารถทำออกมาได้และจะได้ตอบสนองกับสไตล์ของภาพยนตร์

รูปที่ 4.5 แสดงภาพหลังจากการจัดแสงฉาก 9

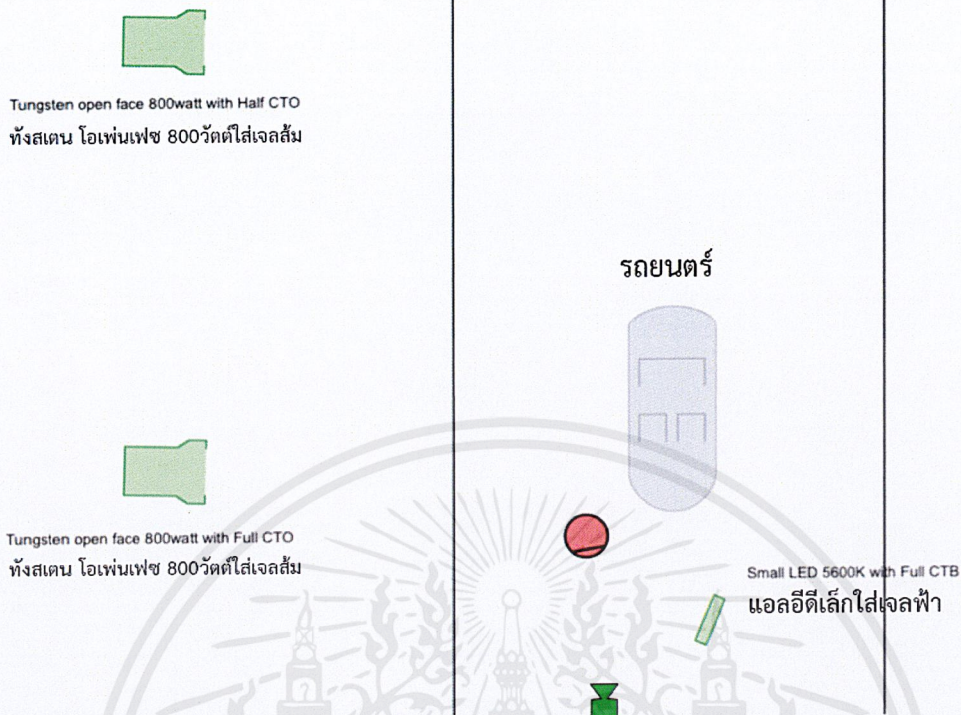
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 ฉากที่ 11 เป็นฉากที่ตัวละครขับรถกระแทกลูกบอลในเวลากลางคืน โดยข้าพเจ้าและทีมงานได้ทดสอบถ่ายทำและตกแต่งฉากบนสถานที่จริงเพื่อทดสอบการแสง การจัดแสง และการถ่ายทำในรถยนต์เวลากลางคืน

รูปที่ 4.6 แสดงสามภาพจากการทดสอบถ่ายทำภาพยนตร์ในฉากที่ 11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

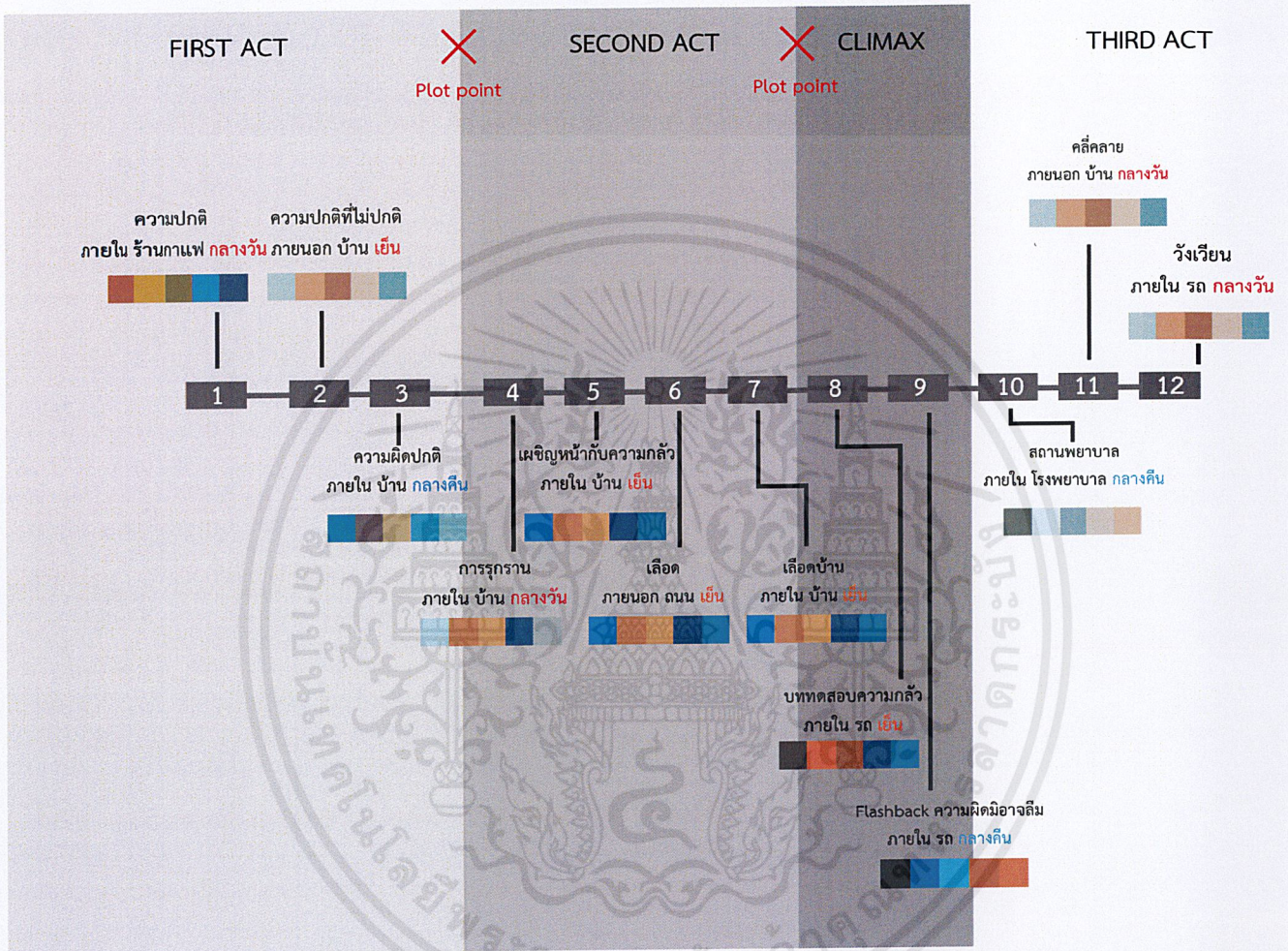
รูปที่ 4.7 แสดงภาพแผนผังการจัดแสง

ในฉากนี้ข้าพเจ้าเลือกใช้ไฟทังสแตน (Tungsten) จำนวนสองดวง ความแรง 800วัตต์ใส่ฟิลเตอร์หน้าไฟสีส้ม (CTO) วางไว้ข้างถนนยกสูงเพื่อทดแทนให้เป็นไฟถนนเวลากลางคืนและใช้หลอดไฟแอลอีดี (LED) เล็กเพื่อเติมเปิดให้เห็น รายละเอียดหน้าตัวละคร

กล้องถูกตั้งออกมาโดยข้าพเจ้าเลือกใช้กล้องถ่ายวิดีโอดิจิทัลยี่ห้อโซนี่ รุ่น FS700R เซนเซอร์ขนาดซูเปอร์ 35 เพราะต้องการเก็บรายละเอียดจากการถ่ายให้มากที่สุดและ เลือกใช้เลนส์ถ่ายยี่ห้อ Nikon รุ่น Nikkor เพราะข้าพเจ้าต้องการความเป็นเอกลักษณ์ของตัวเลนส์ที่สามารถทำออกมาได้และจะได้ตอบสนองกับสไตล์ของภาพยนตร์

2. ขั้นตอนเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์

2.1 ข้าพเจ้าออกแบบและกำหนดแนวการใช้สีภาพรวมในภาพยนตร์และทำออกมาเป็นแผนผังสรุปอย่างคร่าวเพื่อจะได้กำหนดแนวทางในการทำต่อไป

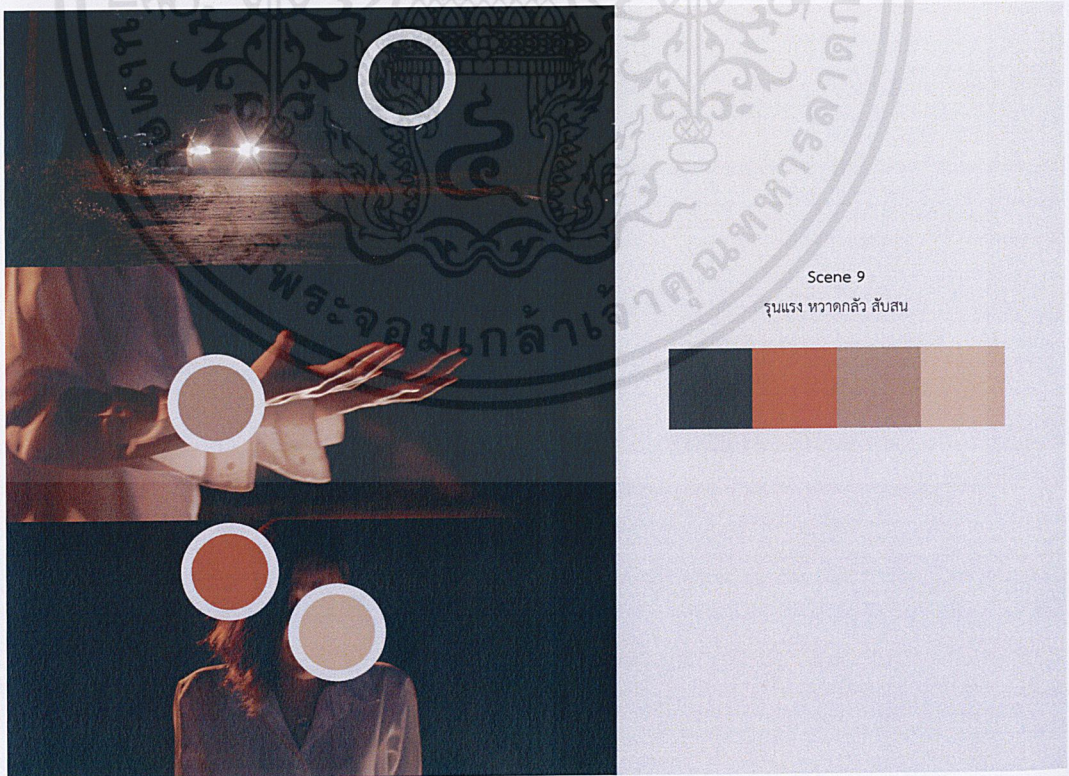
รูปที่ 4.8 แสดงภาพแผนภูมิการใช้สีในภาพยนตร์โดยคร่าว

ข้าพเจ้าเลือกการใช้สีที่ต่างกันอย่างออกไปในแต่ละองค์ของภาพยนตร์ โดยที่ครึ่งบนของแผนภูมิจะแทนถึงอารมณ์ด้านบวกของภาพยนตร์และครึ่งล่างแทนถึงอารมณ์ด้านลบของภาพยนตร์โดยการใช้สีในแต่ละองค์จะต่างกันอย่างออกไปและจะเริ่มเปลี่ยนที่จุดหักเห (Plot point) ตามบทเมื่อข้าพเจ้าและทีมงานได้ลองทำงานโดยมีแผนภูมิสี เป็นตัวกำหนดสีในฉากในการทดลองถ่ายทำภาพยนตร์จำนวนสองฉาก ได้ผลดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.9 แสดงภาพคู่จากฉากที่ 11

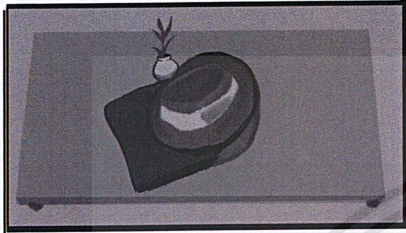
รูปที่ 4.10 แสดงภาพคู่สีจากฉากที่ 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 สตอรี่บอร์ด (Storyboard)

ข้าพเจ้าได้จัดทำสตอรี่บอร์ด (Storyboard) ในบางฉากเพื่อความสะดวกในการสื่อสารระหว่างตัวข้าพเจ้าเองและผู้กำกับ เพราะจะทำให้ทีมงานทุกคนเห็นภาพตรงกัน

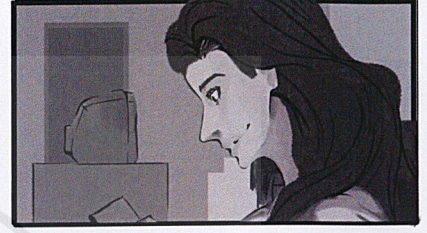
ฉากที่ 2

มีหมวกวางอยู่บนโต๊ะพร้อมของตกแต่งวางไว้รอบๆหมวก

ฟ้าถ่ายรูปสติกที่เธอรูปที่ถ่ายไว้มาเปิดดู ด้วยสีหน้าพึงพอใจ

ฟ้าดูรูปด้วยความพึงพอใจ

ก่อนจะก้มหัวลงไป เห็นวินกำลังดูทีวีอยู่บนโซฟาข้างๆ

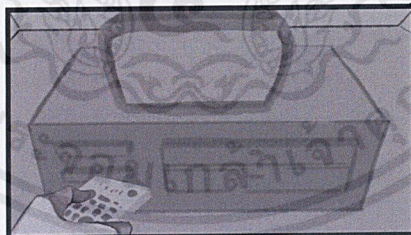
ฟ้าเก็บของหลังจากถ่ายรูปเสร็จ

ภาพdollyออกมาให้เห็นวินที่ตอนนี้ได้หลับไปบนโซฟา โดยที่เปิดทีวีทิ้งไว้

รับหน้าฟ้าหันหน้าไปหาวิน

insert ฟ้าปิดทีวี

ฟ้าเดินมาปิดทีวี

ฟ้ากำลังอุ้มวินขึ้นมา

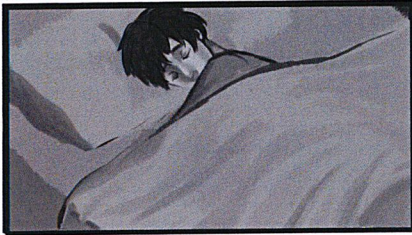

ฟ้าอุ้มวินเดินเข้าหากองจนมึงก้องมิต

ภาพตัดไปที่ห้องนอนของวิน
ที่ตอนนี้ฟ้าได้อุ้มวินขึ้นมาบนเตียงของเขา

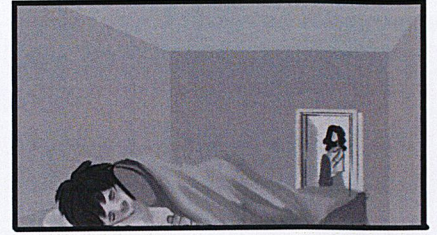
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วินกำลังนอนหลับ และพลิกตัวไปมา

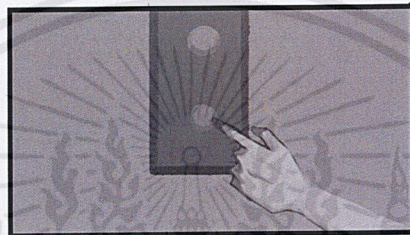
เมื่อส่งวันเช้านอน ฟากก็เข้าไปในห้องน้ำพร้อมล้างหน้า แปรงฟัน

LS ฟากกำลังเดินจะเอาผ้าไปตาก ก็ได้มองวินที่กำลังหลับอยู่

ฟาดินกลับมามาหาห้องตนเอง ก่อนจะเดินไปปิดไฟ

ฟากค่อยๆเอื้อมมือไปเพื่อจะปิดไฟนอน แต่ก็ต้องหยุดชะงักเมื่อได้ยินเสียงอะไรบางอย่างข้างล่าง

CU หน้าฟาก ที่ชะงักเมื่อได้ยินเสียงบางอย่าง ที่เต็มไปด้วยความตกใจและกลัว

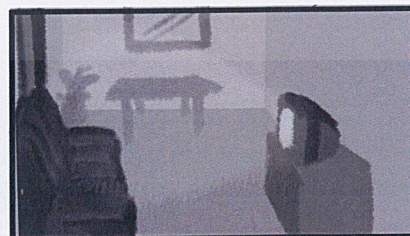
LS ฟากเมื่อได้ยินเสียงจึงรีบเดินไปหยิบกรรไกรที่อยู่ปลายเตียง

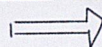
Tracking รับหลังฟาก ที่กำลังเดินลงมา มุมกด

Tracking ฟาลงมาจากบันไดข้างๆ โดยมีกรรไกรที่ตนถือมาพร้อมสีหน้าหวาดกลัว

ฟากหันซ้ายหันขวากำมือแน่น เมื่อเห็นว่าไม่มีใคร จึงค่อยๆลดมือลงเมื่อเห็นทีวีตรงหน้า และเดินไปหาทีวี

POV แทนสายตาฟาก โดยค่อยๆเลื่อนผ่านกำแพง จึงได้เห็นทีวีที่วินกำลังเปิดอยู่

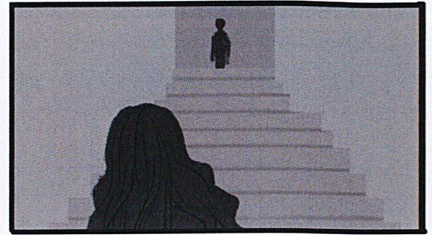
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฟ้าปิดทีวี
ก่อนจะได้ยินเสียงหนึ่งก้องมาจากบันไดจนฟ้ารีบหันกลับมาอย่าง
ฉับพลัน

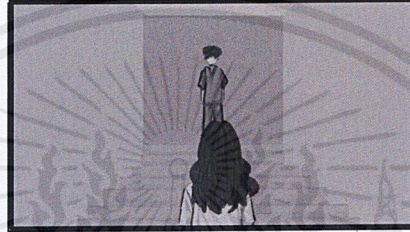
ฟ้าตกใจมากก่อนจะค่อยๆเดินไปทางบันไดซ้ำ

เมื่อถึงบันได ก็เห็นเงาคนจากชั้น2
ตัวแสงจากห้องที่ย้อมมาจากด้านหลังจึงทำให้ไม่เห็นว่าเป็นใคร

ฟ้าสึหน้าซีดเผือกขึ้น แต่สักพักสีหน้าก็เปลี่ยนไปเมื่อได้ยินเสียงว่า
"ปวตฉี"

Is เมื่อมองไปชัด ๆ คนที่อยู่ด้านบนนั่นคือวิน

เมื่อสังเกตดูๆคนด้านบนก็คือวินที่กำลังยื่นมือไปมา
เพราะปวตฉี

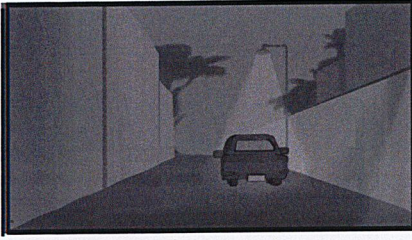

ฟ้าถอนหายใจเฮือกใหญ่ ก่อนจะค่อยๆขึ้นไปหาวิน
ด้วยการเดินเข้าห้องแล้วตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 9

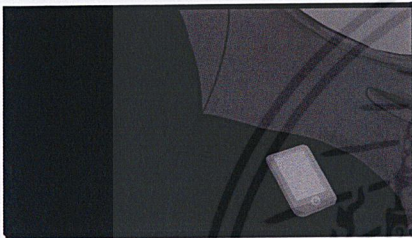
L.S. จากระถับเข้ามาในถนนเล็กๆ

M.S. ฟาขับรถข้างในรถคันนั้น

มีเสียงโทรศัพท์ดังขึ้นจากในกระเป๋าของฟา เธอมองกระเป๋าใบนั้น ก่อนจะค่อยๆ เอื้อมมือไปหยิบ

แต่ฟายืมพลาดจนผล่อทำของในกระเป๋าตกลงได้ เมาะไปหมด

เธอเอื้อมมือจะไปเก็บของในกระเป๋าขึ้น สักพักก็ได้ยินเสียง ปิก! จังหวะของเธอเกือบไปชนเข้ากับพวงมาลัย

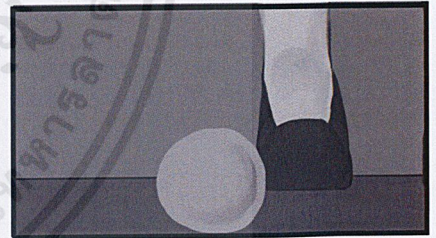
เธอเงยหน้าขึ้นมาด้วยความกลัวๆ ง่ายๆ

ฟาลงมาจากรถด้วยความกลัวๆ ง่ายๆ ล้ว ก่อนจะค่อยๆ ก้าวไปดูหน้ารถ

แต่สักพักฟาก็รู้สึกได้ถึงอะไรบางอย่างที่เท้า ก่อนที่จะถ่มลงไป

insert ลูกบอลกลิ้งมาโดนเท้า

ฟาก็หัวลงไปมอง

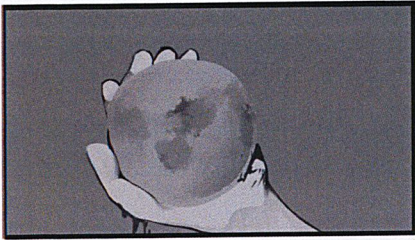

สิ่งที่ฟาเห็นนั้นคือลูกบอลที่อยู่ตรงเท้าของเธอ

ฟาค่อยๆ ถ่มลงไปเก็บบอล

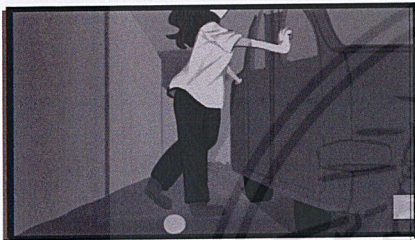
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Insert ลูกบอลที่มีน้ำอะโรบางอย่างเปียกและจมนดู
นำชนลูก

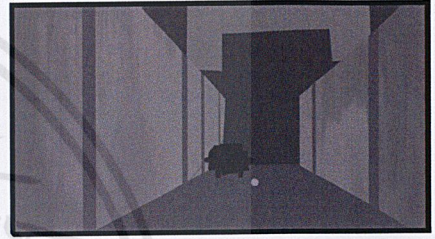
พาดกใจจนขว้างลูกบอลไปให้ห่างจากตัว

ฟารีบลงชั้นและวิ่งขึ้นรถ

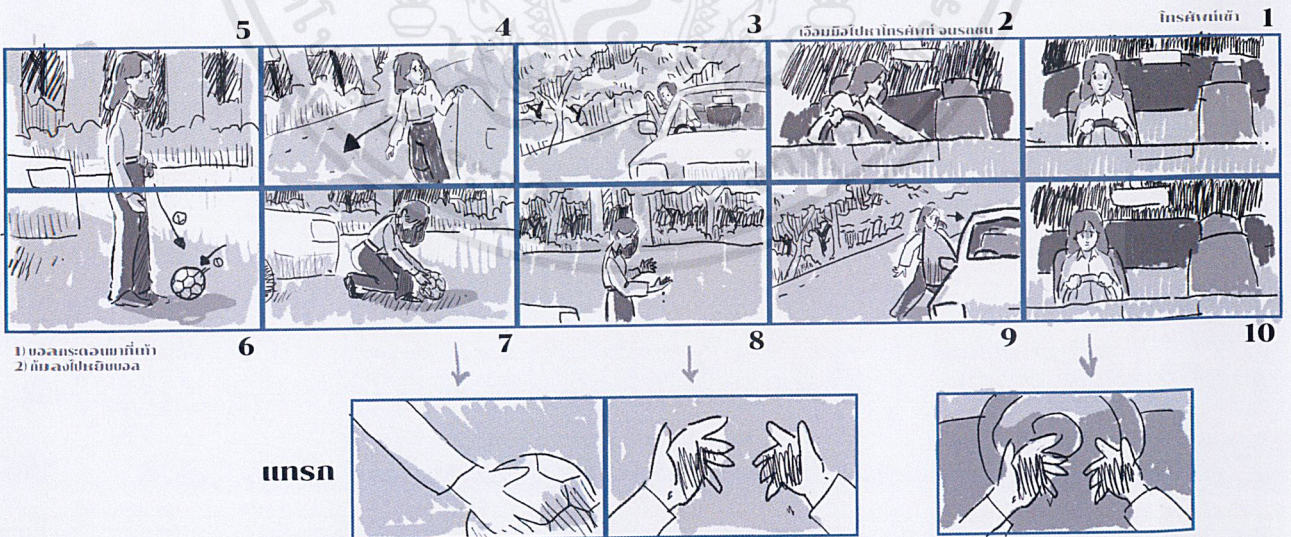

ฟาใส่เกียร์ ขับรถออกไป

shot 7,8

long take handheld

ถ่าย 2 shot shot 7 ตาม board shot 8 ในช่วง 5 ขึ้นไปถ่ายรับตัวฟาจากด้านหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 11

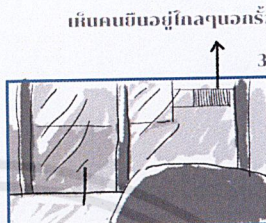
Scene 11 บ้านตรงพระรามเก้า

1
พ่านั่งดู TV มีเสียงกริ่ง
พ่านับไปดูและเดินออกจากบ้าน

2
พ่าได้ยินเสียงกริ่งและหันไปมอง

3
POV พ่ามองออกไปต้งบ้าน
ทรงรถที่จอดอยู่หน้าประตูรั้วโลก

4
พ่าเดินออกจากประตูบ้าน

5
พ่าเดินมาเจอชวล และเปิดประตู
รั้วให้

6
วันเดินออกมาจากรถและสวัสดิภาพ
วันเข้าไปทักพ่าด้วยความคิดถึง

7
ชวลคุยกับพ่า พ่าบอกเข้ารับ
และเดินกลับเข้าไปเช็ยกระเป๋าในข้าน

8
พ่าเดินเข้าข้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 การเตรียมการอุปกรณ์การถ่ายทำ

ในการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ข้าพเจ้าได้เลือกใช้กล้องยี่ห้อ Sony รุ่น FS700R เพราะมีขนาดเซนเซอร์ Super35 และ ILCE-7M2 ในบางฉากที่มีพื้นที่การถ่ายทำที่แคบเพราะขนาดตัวกล้อง ที่เล็กทำให้สะดวกต่อการทำงาน และเลือกใช้ชุดเลนส์ Nikkor non Ai ที่ถูกดัดแปลงโดยการใส่เฟืองโฟกัสเพื่อให้สะดวกต่อการถ่ายทำภาพยนตร์ เหตุผลที่ข้าพเจ้าเลือกชุดเลนส์นี้เพราะว่าตัวเลนส์มีเอกลักษณ์สวยงามที่ได้จากชุดเลนส์ชุดนี้จะมีลักษณะคมแต่ไม่คมจนเกินไปและฟังก์ชันน้อยและสีสันทันที่ตัวเลนส์ทำออกมาถือว่าทำออกมาได้สวยงามและติดต่อเข้าอุปกรณ์ช่วยพุงกล้อง (Easy Rig) จากบริษัทซินเนโกจำกัดเนื่องจากข้าพเจ้ามองว่าการแบกกล้องเป็นเวลานานเป็นการบั่นทอนสุขภาพในระยะยาวและติดต่อเข้าอุปกรณ์ไฟ จากบริษัท ซีนม่าเบสจำกัด

รูปที่ 4.11 แสดงภาพชุดเลนส์ Nikkor

รูปที่ 4.12 แสดงภาพกล้องถ่ายภาพยนตร์ FS700R

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.13 แสดงภาพกล้องดิจิทัล ILCE-7M2

รูปที่ 4.14 แสดงภาพอุปกรณ์ช่วยพยุงกล้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการติดต่อเช่าอุปกรณ์ไฟเข้าพเจ้าเลือกเช่าอุปกรณ์เพียงแค่คิวเดียวในคิวการถ่ายทำคิวสุดท้าย คือฉากรถชนเพราะว่าจำเป็นต้องถ่ายภายในเวลากลางคืนทำให้จำเป็นต้องเช่าเครื่องปั่นไฟขนาด 35 กิโลวัตต์และเข้าพเจ้าส่งไฟไปทั้งสี่ส่นองประเภทได้แก่ ไฟทั้งสเดน และฟลูออเรสเซนต์ ไฟทั้งสเดน ได้แก่ 2000 วัตต์ 650 วัตต์ และ 300 วัตต์ เหตุผลที่เข้าพเจ้าเลือกส่งไฟทั้งสเดนเพราะว่ามีความคล้ายกับแสงไฟถนน และฟลูออเรสเซนต์เพื่อใส่หยอดตามมุมของฉากและยังเช่าอุปกรณ์แต่งไฟเช่น CTO CTB Gobo และ Diffusion sets

รูปที่ 4.15 แสดงภาพไฟ 2,000วัตต์ เฟรชเนลทั้งสเดน

รูปที่ 4.16 แสดงภาพไฟ 650 วัตต์ เฟรชเนลทั้งสเดน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

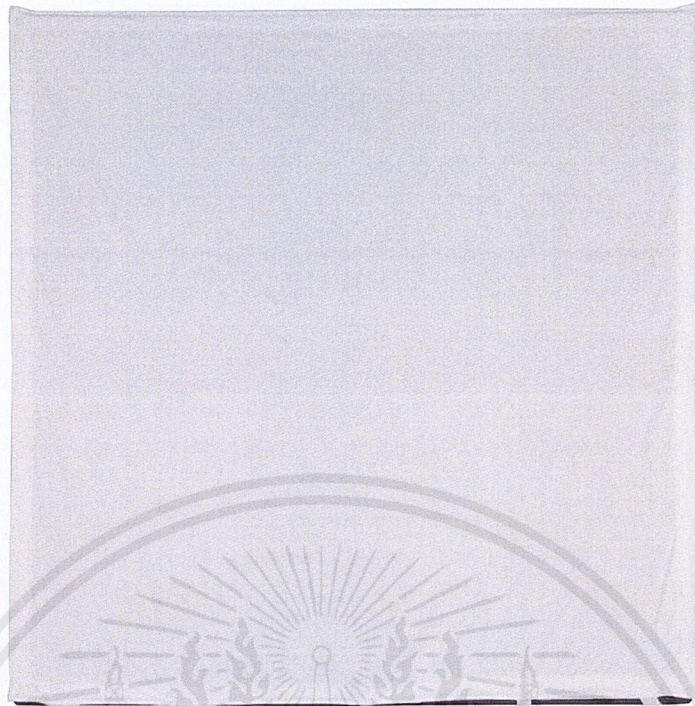

รูปที่ 4.17 แสดงภาพไฟ 300 วัตต์ เฟรเซนลทั้งสแตน

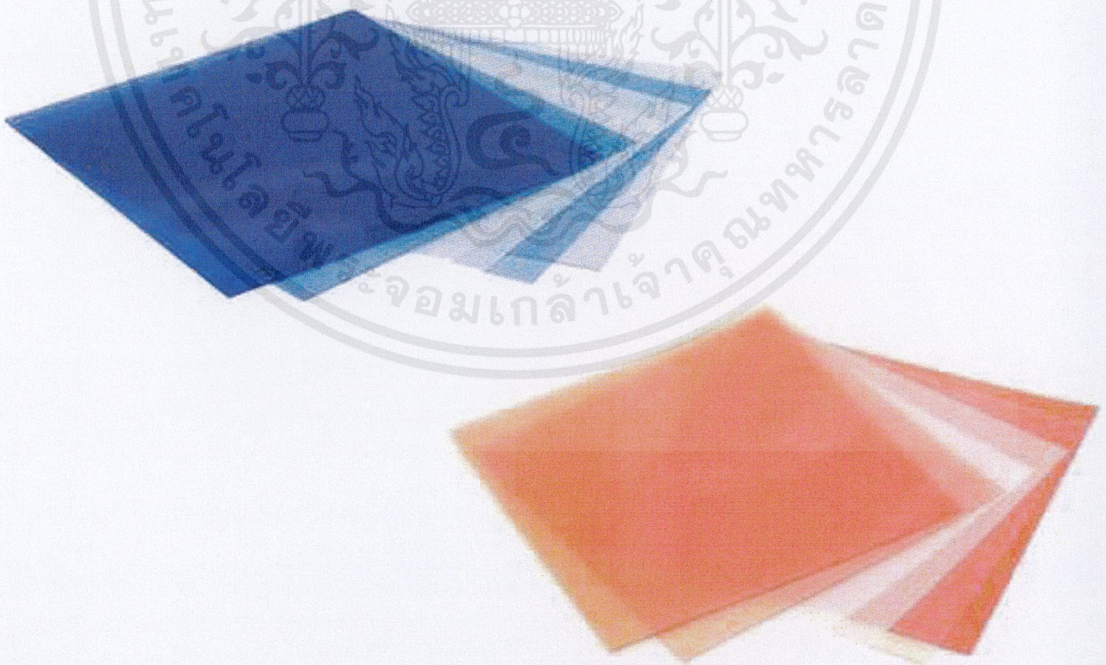

รูปที่ 4.18 แสดงภาพไฟหลอดเรืองแสง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.19 แสดงภาพชุดเฟรมกรองแสง

รูปที่ 4.20 แสดงภาพเจลส้มและเจลฟ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ขั้นตอนถ่ายทำภาพยนตร์

การถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง วังวนวังเวียน เริ่มถ่ายทำวันที่ 7 - 9 กุมภาพันธ์, 19 กุมภาพันธ์ และ 24 มีนาคมทั้งสิ้นจำนวน 5 คิวถ่ายทำ

1. การกำกับภาพ

การกำกับภาพในภาพยนตร์เรื่องวังวนวังเวียนข้าพเจ้าจะเน้นการใช้ภาพแคบและการจัดองค์ประกอบภาพแบบเฟรมซ้อนเฟรมเพื่อแสดงถึงความรู้สึกตัวละครที่ถูกกักขัง โดยที่ 3 คิวแรกข้าพเจ้าจงใจให้ฉากเปิดเป็นโทนสว่าง (High key) เพราะว่าต้องการให้ดูสวยงามตามสถานที่ในเรื่อง และยังไม่เปิดเผยความผิดปกติในใจตัวละคร โดยที่ตัวละครถูกจัดวางเป็นสามระยะเพื่อให้เกิดมิติของภาพมากที่สุดโดยที่คู่สีที่เลือกใช้มีความอ่อนและนวล

จากภาพแสดงภาพจากฉากที่ 1 ของภาพยนตร์เป็นฉากเปิดของเรื่อง

จากฉากนี้ข้าพเจ้าเลือกคู่สีนี้เพราะว่าตรงตามความต้องการที่ข้าพเจ้าออกแบบไว้ ทำให้ไม่ตรงกับคู่สีที่ออกแบบไว้ตอนขั้นตอนเตรียมการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานานาชาติ ไม่ควรเผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพที่แสดงเป็นภาพจากฉากที่ 2

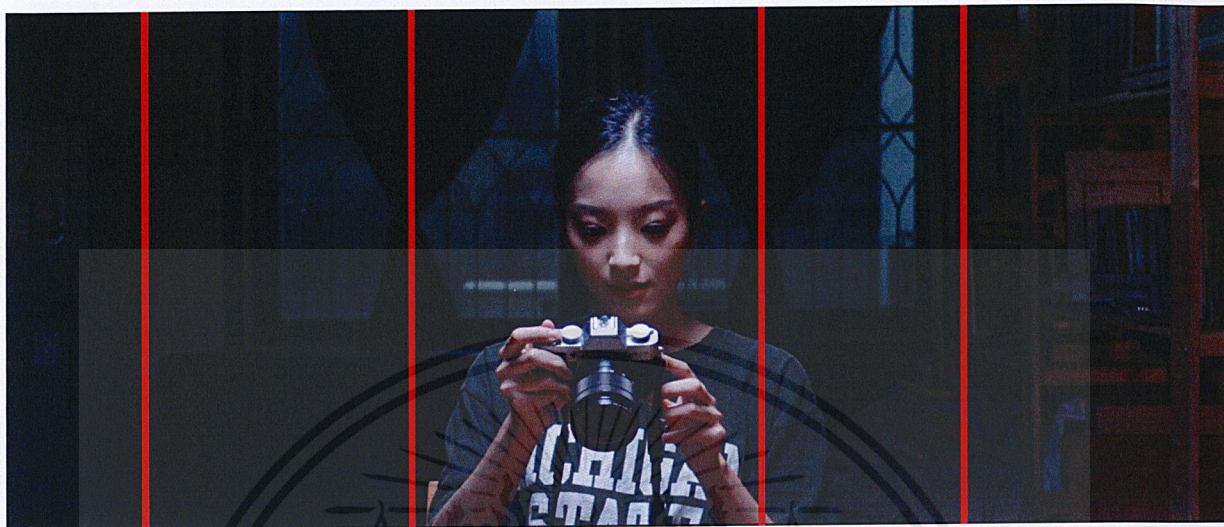
ในภาพยนตร์เป็นฉากที่เริ่มเล่าถึงความผิดปกติของตัวละคร ข้าพเจ้าจึงใจทำให้รู้สึกเหมือนตัวละคร ถูกจ้องมองจากภายในบ้านออกไปโดยใช้ทางยาวเลนส์ขนาด 85 มิลลิเมตร และใช้ผ้าดำกันจากในบ้านเพื่อกันแสงสะท้อนลงกระจกพยายามกำหนดพื้นที่ในบ้านให้เป็นเหมือนภายในตัวละคร และนอกบ้านคือพื้นที่นอกตัวละครทำให้ถูกจัดองค์ประกอบภาพมาแบบเฟรมซ้อนเฟรม แสงขณะถ่ายทำเป็นช่วงเวลาสีโมงเย็นทำให้มีอนุภูมิแสงแดดที่สวยงามสามาโดนหลังเป็นแสงคัตฉาก (Back light) ตัวละครพอดี

จากฉากนี้ข้าพเจ้าเลือกใช้คู่สีนี้ซึ่งมีความใกล้เคียงตามความอ่อนของสีของฉากตามที่ได้วางไว้ตามตอนขั้นตอนเตรียมการถ่ายทำ

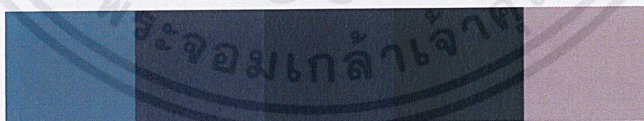

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพแสดงภาพจากฉากที่ 3

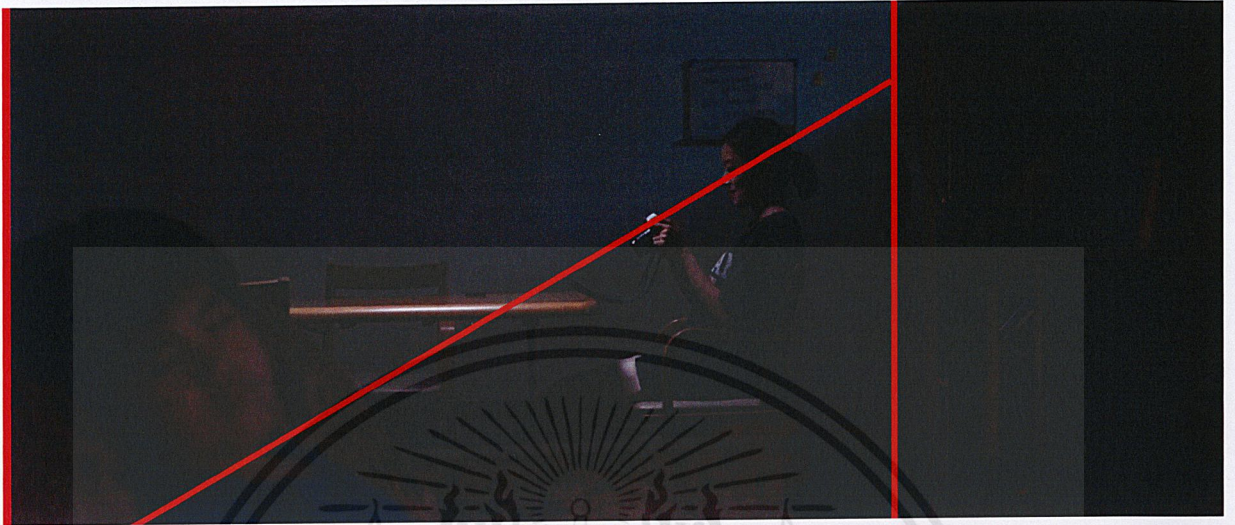
ในภาพยนตร์เป็นฉากที่เริ่มบ่งบอกถึงความผิดปกติของตัวละคร ข้าพเจ้าจึงใจจัดวางองค์ประกอบภาพโดยให้ตัวละครอยู่เหนือตรงกลางหน้าต่างมุมและโดยรอบพอดี ให้ความรู้สึกเริ่มผิดปกติแทนที่จะวางเฟรมให้สมมาตร ใช้ทางยาวเลนส์ขนาด 50 เพื่อให้ความรู้สึกเหมือนคนดู นั่งตรงข้ามตัวละคร จัดไฟให้ลงมาจากข้างบนตัวละคร 90 องศาทำให้เกิดเงาแข็งใต้ตาโหนกแก้มใต้จมูกให้ความรู้สึกที่น่ากลัว เพราะจงใจให้เงาปิดตรงเข้าตาตัวละครและใช้สีในการนำพาอารมณ์น่ากลัวเป็นสีฟ้าเป็นหลัก

ข้าพเจ้าเลือกใช้คู่สีนี้ในตอนถ่ายทำภาพยนตร์จริงมีความใกล้เคียงกับคู่สีที่เตรียมไว้ตอนขั้นตอนเตรียมการถ่ายทำ

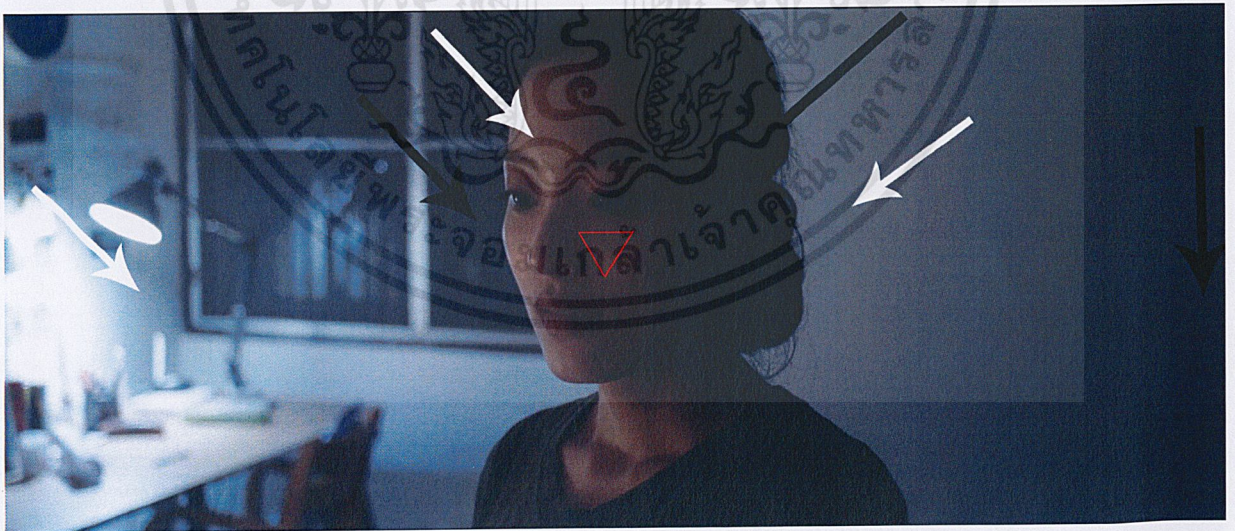

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

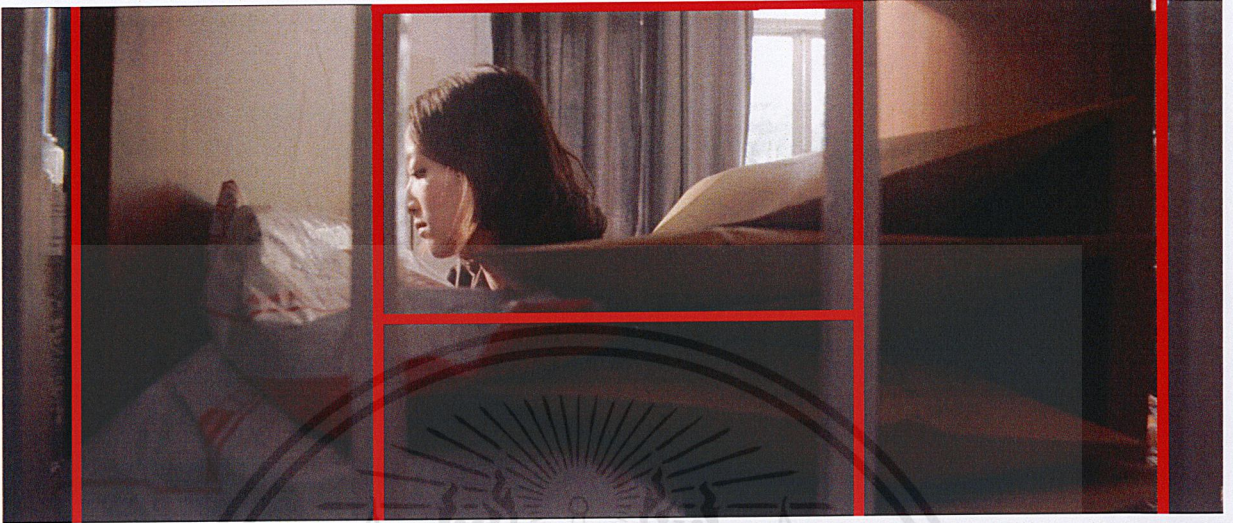
จากภาพที่แสดงภาพจากฉากที่ 3

ในภาพยนตร์ข้าพเจ้าตั้งใจจัดองค์ประกอบภาพให้แสงจากข้างนอกลอดผ่านหน้าต่างพัดตัวละครลากเป็นเส้นสายตาไปสู่ตัวละครผู้เป็นหลานและยังจัดให้ชั้นหนังสือสร้างเป็นอีกกรอบหนึ่งในเฟรม

จากภาพแสดงภาพจากฉากที่ 3

ตอนที่ตัวละครอยู่บนห้องนอนกับหลาน ข้าพเจ้าจัดแสงให้เป็นไป ตามหลักของ Chiaroscuro โดยกำหนดให้ลูกครีสีขาวเป็นช่วงสว่างและลูกครีสีดำเป็นช่วงเงาโดยทั้งหมดจะถูกกำหนดให้อยู่สลับกัน และยังอิงถึงแสงแบบ Rembrandt ที่สามเหลี่ยมปรากฏบนด้าน ด้านมืด (Short side) ของตัวละคร เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพแสดงภาพจากฉากที่ 5

ในภาพยนตร์เป็นฉากก่อนจะถึงฉากที่พลิกผันตัวละครในภาพยนตร์ ยังไม่สามารถเอาชนะความกลัวตัวเองได้ข้าพเจ้าจึงเลือกจัดองค์ประกอบภาพให้ตัวละครถูกกักขังอยู่กรอบแคบแต่ภายในกรอบที่ตัวละครสร้างไว้ยังมีการเลือกหลอกตัวเองสร้างโลกในจินตนาการถึงทำให้มีแสงในฉากเป็นแดดที่สวยแทนแสงที่ให้ความรู้สึกน่ากลัว

ข้าพเจ้าเลือกใช้คู่นี้เพราะว่ามีการตีความขึ้นมาใหม่จากเดิมในขั้นตอนเตรียมการถ่ายทำ ทำให้มีคู่มือที่ถ่ายทำจริงและที่เตรียมถ่ายทำไม่ตรงกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพแสดงภาพจากฉากที่ 5

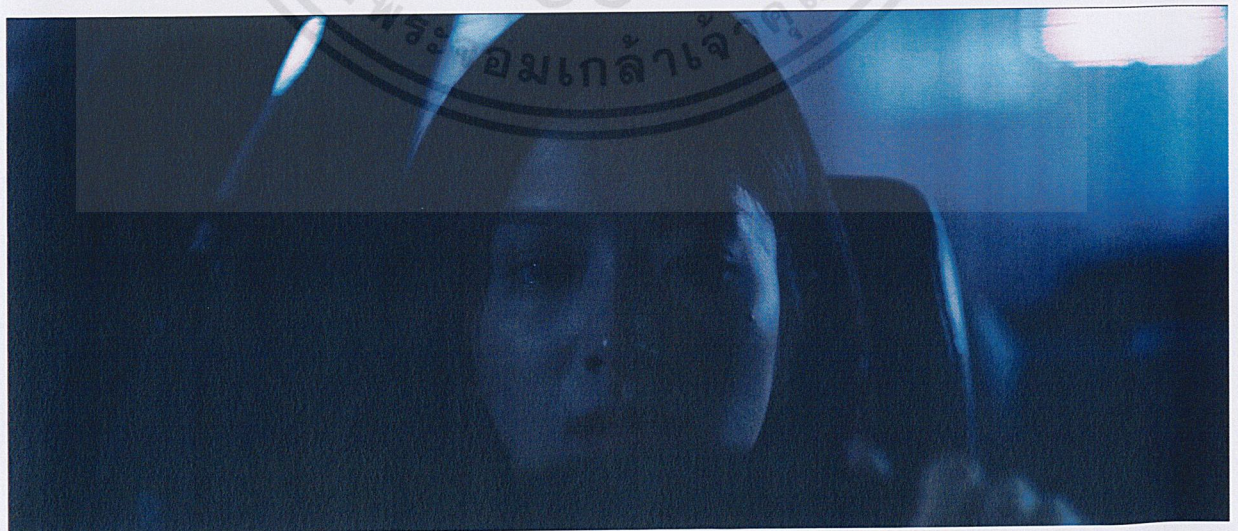
ของภาพยนตร์เป็นฉากที่ตัวละครกำลังเดินออกจากบ้านไปไปรษณีย์ข้าพเจ้าจึงจัดองค์ประกอบภาพให้กำแพงเป็นเส้นนำสายตาเพียงข้างขวาข้างเดียวไม่ต้องการให้ด้านซ้ายของเฟรมมีความไม่สมบูรณ์ดูผิดปกตินี้เลยไม่มีสายนำสายตาที่สมมาตรกับด้านขวา

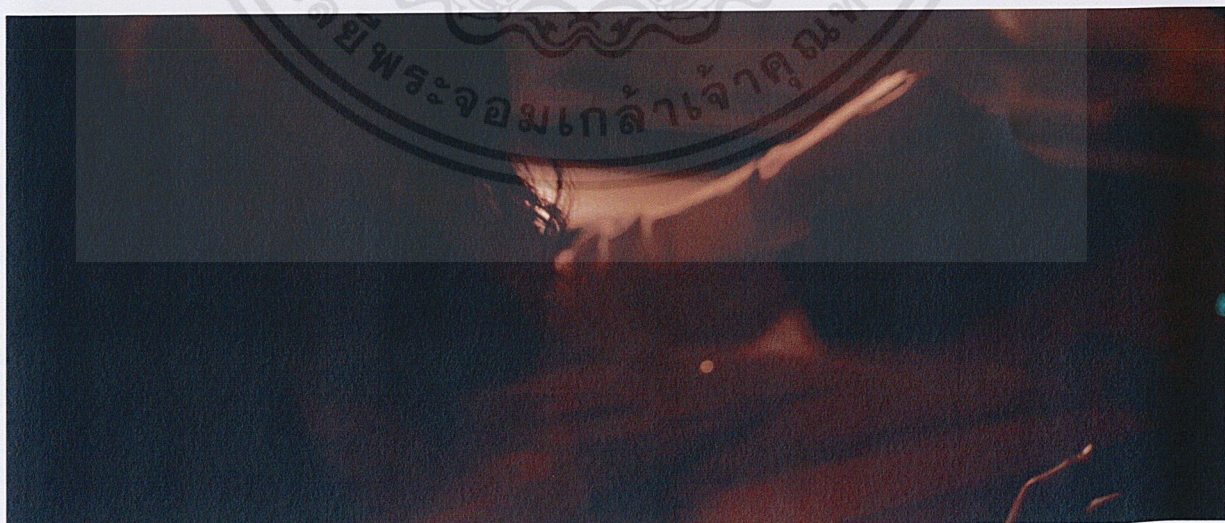
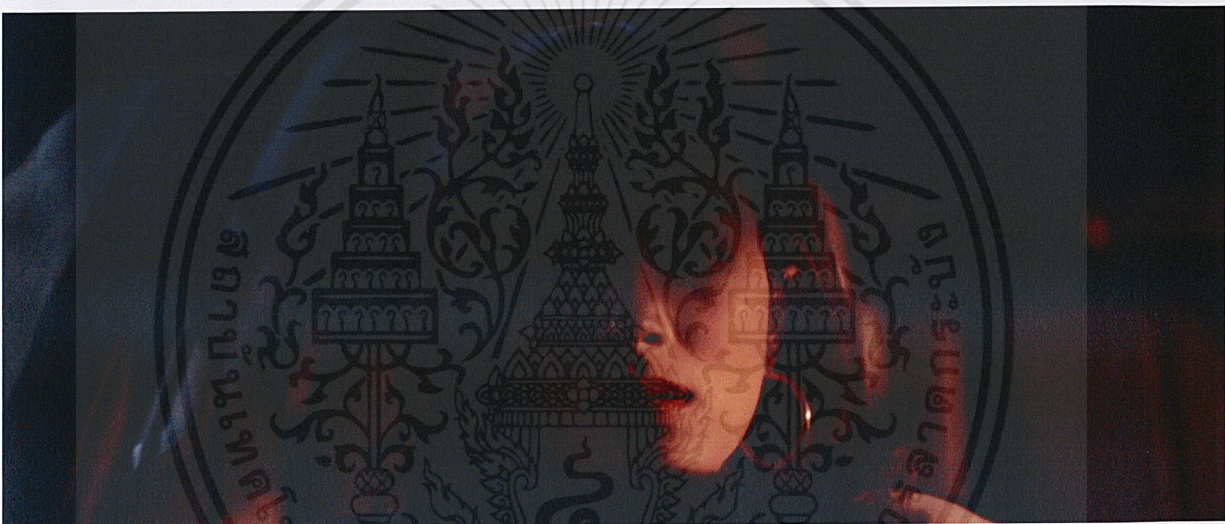
จากภาพแสดงภาพจากฉากที่ 7

ในภาพยนตร์เป็นฉากที่กำลังเผชิญหน้าความกลัวของตัวเอง ข้าพเจ้าเลือกวิธีการเคลื่อนกล้องแบบถือ (Hand-Held) เพราะทำให้ความรู้สึกที่จริงและทำให้รู้สึกเหมือนคนดูอยู่ใน เหตุการณ์นั้นจริง ๆ และสิ่งที่ข้าพเจ้าเลือกใช้จะเน้นไปสีน้ำเงินและสีฟ้าเพื่อให้ความรู้สึกที่น่ากลัว

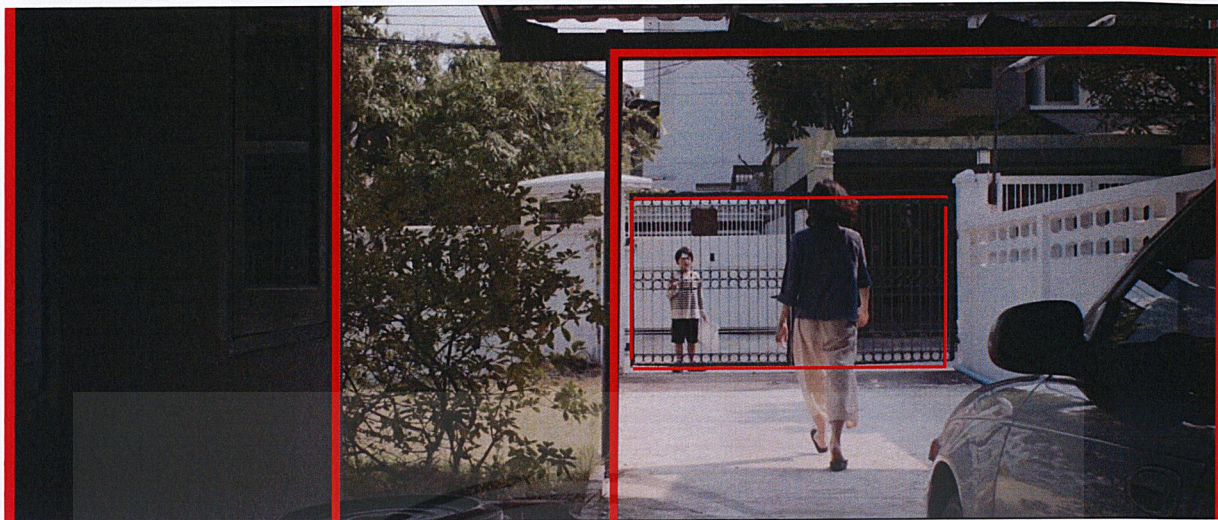
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้ากำหนดให้ตอนกลางคืนของฉากที่ 7 มีความเข้มของสีฟ้ามากกว่า ฉากที่ 3 เพราะว่าจะเป็นการสื่อสารว่าความกลัวที่ทวีคูณมากขึ้นและให้สื่อสีฟ้าคือเหตุการณ์ปัจจุบันในเรื่อง
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามภาพแสดงภาพจากฉากที่ 9 จากภาพยนตร์เป็นฉากระลึกความหลังของตัวละครโดยข้าพเจ้า
 จงใจให้สีสัมผัสถึงความรุนแรงและเหตุการณ์ในอดีต โดยกำหนดให้ค่าความต่างของแสงมีความต่างกัน
 สูงมาก และเลือกวิธีถ่ายแบบถือ (Hand-Held) เพื่อให้คนดูรู้สึกร่วมกับเหตุการณ์
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพแสดงภาพจากฉากที่ 11

ในภาพยนตร์จะเป็นฉากที่บอกถึงความคลี่คลายปัญหาทุกอย่างของ ตัวละครทำให้ข้าพเจ้าจัดองค์ประกอบภาพให้ตัวละครเดินออกจากกรอบไปสู่อีกกรอบเป็นการบ่งบอกถึงการข้ามผ่านปัญหาโดยให้ค่าน้ำหนักแสงระยะหน้าดำและค่อย ๆ ไล่ค่าน้ำหนักออกไปเหมือนตัวละครเดินออกไปสู่แสงสว่างคู่สีในฉากนี้มีการเปลี่ยน เพราะจงใจให้มุมที่ถ่ายจากในบ้านมีความมืดทึบและข้างนอกบ้านมีความสดใส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพแสดงให้เห็นว่ามุมที่ถูกถ่ายจากข้างนอกบ้านมีความสว่างสดใสกว่าในบ้านเหมือนตัวละครก้าวออกจากปมในอดีต

จากภาพแสดงภาพจากฉาก 12 ตอนที่ตัวละครได้เจอหลานตัวจริงองค์ประกอบภาพมีความชัดเจนในตัวหลานบ่งบอกถึงความไม่สนิทชิดเชื้อระหว่างตัวหลานและตัวพี่สาวที่ในเรื่องชอบฝากหลานไว้กับนางเอกจากการจัดองค์ประกอบให้ลูกกรงบังตัวพี่สาว

จากภาพแสดงภาพจากฉาก 12 เป็นมุมแทนสายตาของตัวละครมองเห็นหลานในจินตนาการ มีความทับซ้อนและคลุมเครือในองค์ประกอบภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.การจัดแสดง

ในการจัดแสงภาพยนตร์เรื่องนี้ข้าพเจ้าได้เลือกการจัดแสงควบคู่กับการใช้แสงธรรมชาติเพราะว่าข้าพเจ้าต้องการความเข้มข้นของแสงที่ต่อเนื่อง

โดยในการจัดแสงข้าพเจ้าจะมองทิศทางของแสงที่เข้ามาในสถานที่ถ่ายทำและจะวัดแสงธรรมชาติโดยรอบก่อนโดยใช้เครื่องวัดแสงยี่ห้อ Sekonic รุ่น L478D ใช้โหมด Cine เพราะรองรับในการวัดแสงภาพยนตร์ก่อนจะคำนวณเวลาค่ำ ๆ ในการถ่ายทำฉากนั้น ๆ ว่าควรเสริมแสงตรงไหนโดยส่วนใหญ่แล้วข้าพเจ้าจะเสริมจัดแสงให้แดดธรรมชาติให้แรงอยู่เสมอ

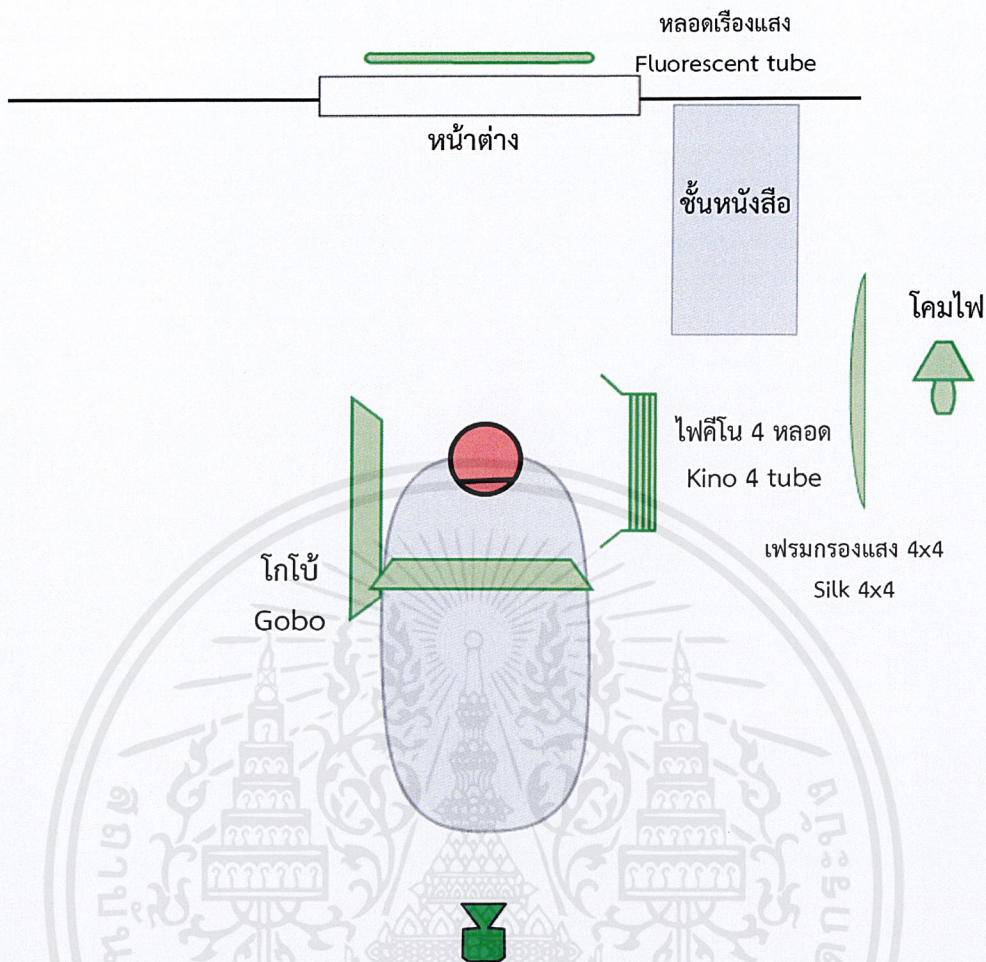

รูปที่ 5.1 แสดงภาพเครื่องวัดแสงแบบดิจิทัล

ยกตัวอย่างการจัดแสงในฉากที่ 3 ในภาพยนตร์ในเรื่องเป็นเวลาตอนกลางคืนข้าพเจ้าต้องการให้มีแสงลงเหนือหัวเหมือนเป็นไฟเพดานจึงทำการแขวนไฟคีนดิวาและเอาโอบิตำวางรองบนโต๊ะและด้านซ้ายของเฟรมเพราะว่าไม่ต้องการให้ไฟสะท้อนสีน้ำตาลแดงของโต๊ะตั้งขึ้นมาโดนแบบและกันแสงสะท้อนจากผนังขาวเพื่อให้ได้ค่าความต่างของแสงที่ข้าพเจ้าต้องการ

หน้าต่างข้างหลังข้าพเจ้าไม่นิยมปล่อยให้ในส่วนเงา (Shadow) นั้นมืดไปหมดเพราะจะทำให้เป็นก้อน สีดำข้าพเจ้าจึงเปิดไฟหลอดเรืองแสง (Florescent) เลี้ยงบรรยากาศโดยรอบบางๆเพราะว่าคุณภาพหลอดไม่ดีทำให้ภายนอกเจือสีฟ้าจางๆทำให้ตบโจทย์ข้าพเจ้าตั้งที่ออกแบบไว้และด้านขวาของเฟรมใช้ไฟในเซทสีส้มเพื่อให้เกิดความต่างของสีและกรองสีให้อ่อนลงด้วยเฟรมขนาด 3X3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

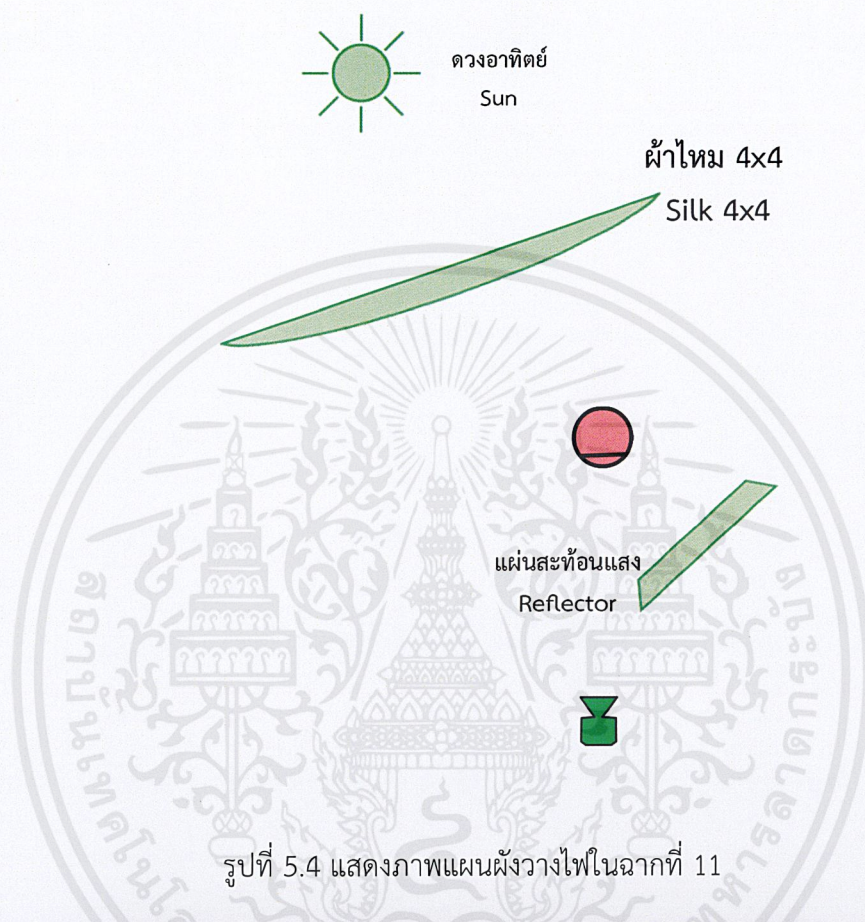
รูปที่ 5.2 แสดงภาพแผนผังวางไฟในฉากที่ 3

รูปที่ 5.3 แสดงภาพจากฉากที่ 3 หลังการจัดไฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

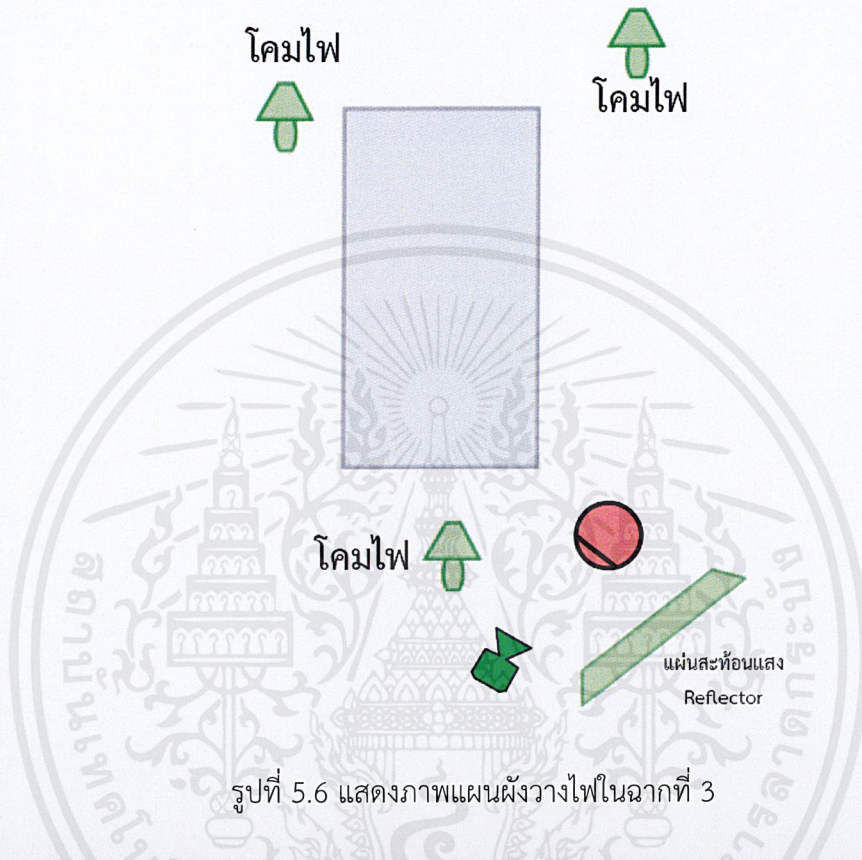
จากฉากที่ 11 ในภาพยนตร์เป็นเวลาตอนเย็นตอนการทำถ่ายด้วยข้อจำกัดทำให้ข้าพเจ้าไม่สามารถต่อสายไฟยาวไปนอกสถานที่ถ่ายทำได้และไม่มีกำลังไฟที่แรงขนาดแทนแสงแดดได้ข้าพเจ้าจึงเลือกถ่ายในเวลาจริงโดยใช้แดดจริงโดยใช้แค่เฟรมกรองแสงและโพมช่วยเพียงเท่านั้น

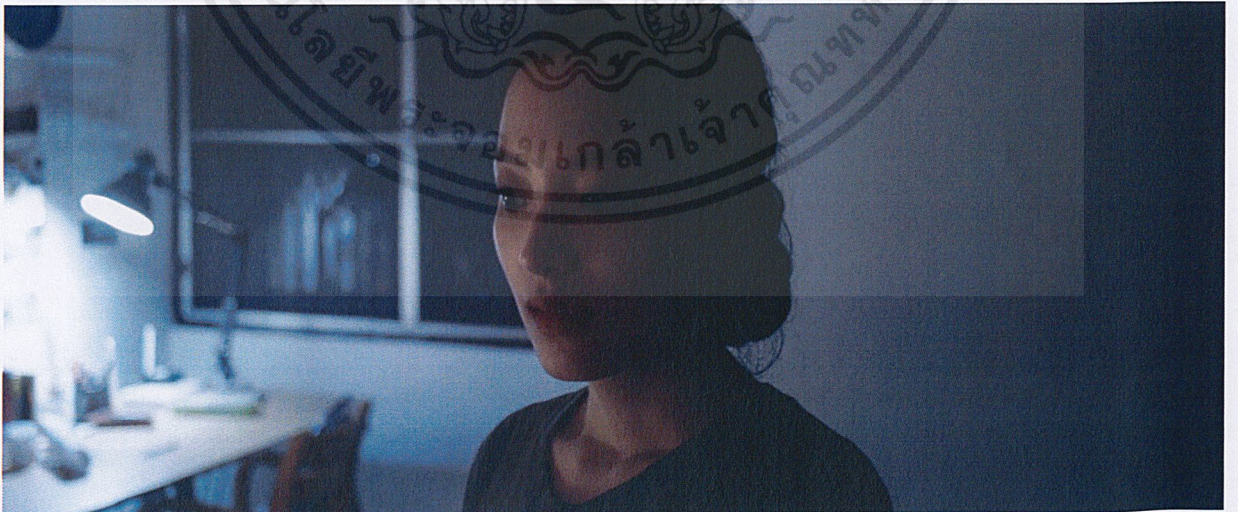
รูปที่ 5.5 แสดงภาพจากฉากที่ 11 หลังการจัดไฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในบางฉากเข้าพเจ้าใช้ไฟในฉากหมดทั้งสิ้นโดยไม่ได้จัดไฟเพิ่มขึ้น ฉากที่ 3 จากภาพยนตร์โดยที่มีไฟบนผนังข้างหน้าตัวละครมห้องและด้านหลังตัวละครยิงไฟสะท้อนผนังทำให้โลเป็นเงาได้ค่าน้ำหนักและใช้โพมเพื่อเปิดหน้าตัวละครเล็กน้อย

รูปที่ 5.6 แสดงภาพแผนผังวางไฟในฉากที่ 3

รูปที่ 5.7 แสดงภาพจากฉากที่ 3 หลังการจัดไฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

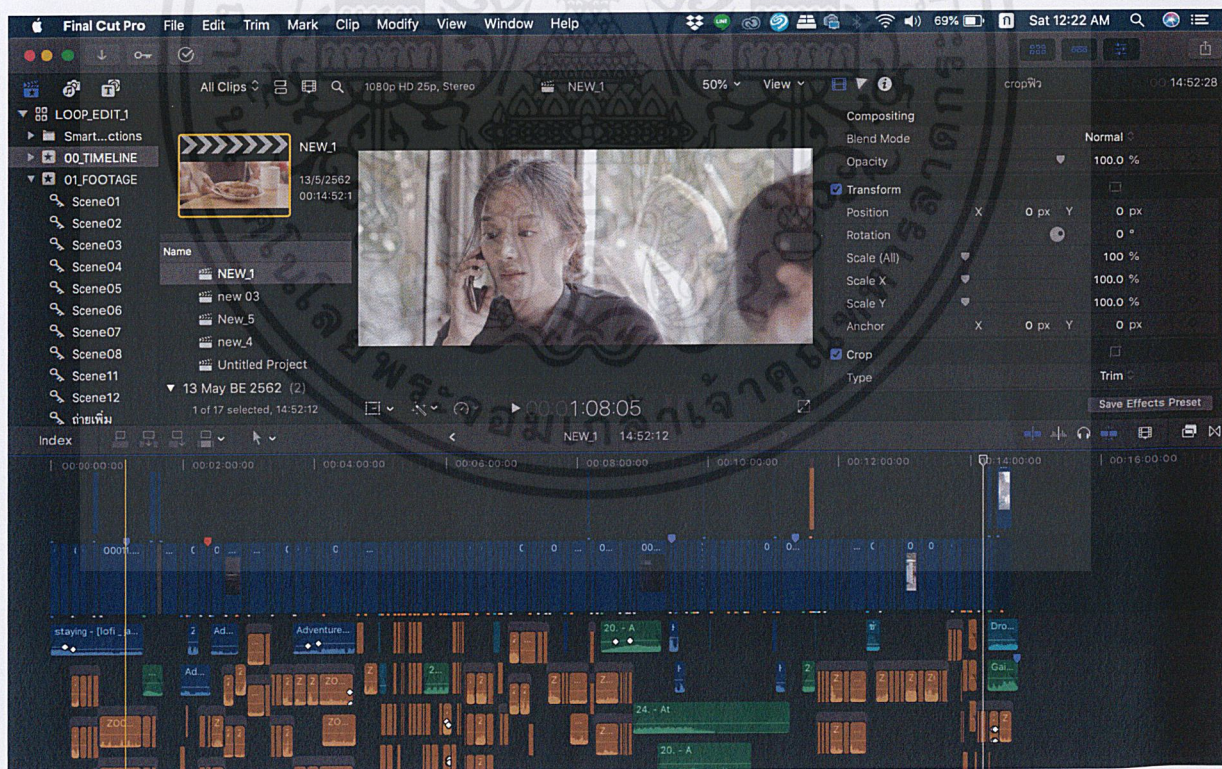
บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post Production)

เมื่อขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์เสร็จสิ้นก็เข้าสู่กระบวนการหลังถ่ายทำภาพยนตร์ประกอบไปด้วย การตัดต่อ ปรับแต่งสี ผสมเสียงและออกแบบโปสเตอร์โดยที่ข้าพเจ้าได้และเพื่อนในกลุ่มได้ทำการทำสำเนาไฟล์ จัด และจำแนกไฟล์สำหรับการทำงานในขั้นตอนต่อไป

1. การตัดต่อภาพยนตร์

ในการตัดต่อภาพยนตร์ข้าพเจ้าได้ร้องขอให้เพื่อนช่วยตัดต่อภาพยนตร์โดยใช้โปรแกรม Final Cut pro บนระบบ MAC OSX และโปรแกรม Adobe Premier Pro บนระบบ MAC OSX โดยการตัดต่อเริ่มต้นแบบหยาบ (Rough cut) ก่อนที่จะพัฒนาไปเป็นแบบสมบูรณ์ (Fine Cut)

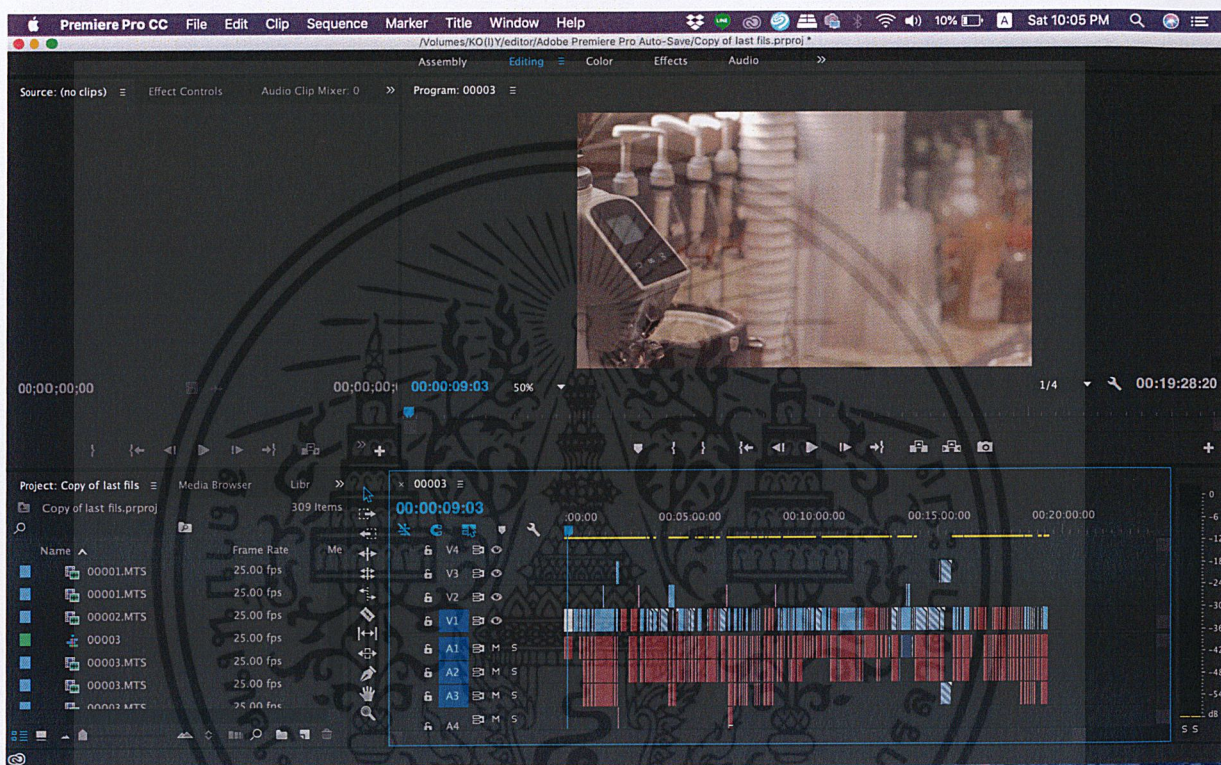

รูปที่ 6.1 แสดงภาพการตัดต่อภาพยนตร์บนโปรแกรม Final Cut Pro

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตัดต่อแบบหยาบ

การตัดต่อแบบหยาบ (Rough Cut) คือการตัดต่อแบบเน้นลำดับภาพเพื่อให้เล่าเรื่องให้เห็นภาพรวม โดยที่ยังไม่คำนึงถึงสีและเสียงในภาพยนตร์ ในการตัดต่อแบบหยาบร่างแรกมีความยาวทั้งสิ้น 15 นาที

รูปที่ 6.2 แสดงภาพการตัดต่อแบบหยาบบนโปรแกรม Adobe Premiere Pro

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพแสดงภาพนิ่งจากฉากที่ 1

จากภาพแสดงภาพนิ่งจากฉากที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพแสดงภาพนิ่งจากฉากที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพแสดงภาพนิ่งจากฉากที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

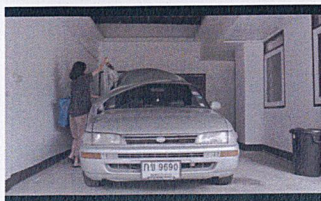
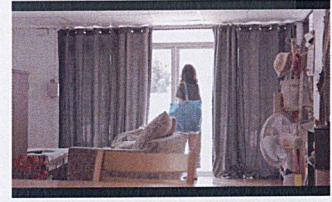
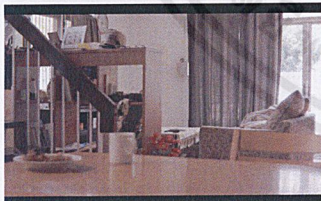
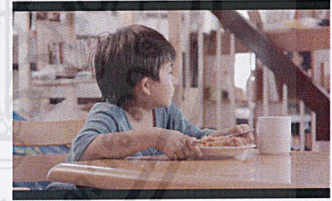
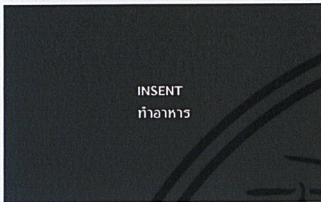

จากภาพแสดงภาพนิ่งจากฉากที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

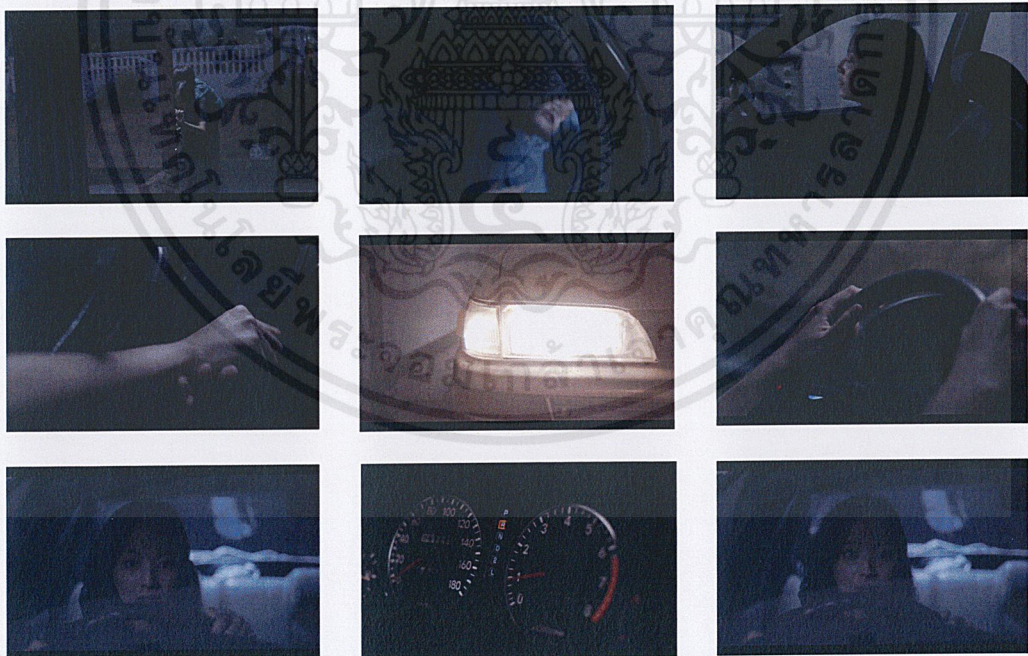
จากภาพแสดงภาพนิ่งจากฉากที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับนักศึกษา จากภาพแสดงภาพนิ่งจากฉากที่ 5 อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพแสดงภาพนิ่งจากฉากที่ 6

จากภาพแสดงภาพนิ่งจากฉากที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพแสดงภาพนิ่งจากฉากที่ 7

จากภาพแสดงภาพนิ่งจากฉากที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพแสดงภาพนิ่งจากฉากที่ 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพแสดงภาพนิ่งจากฉากที่ 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพแสดงภาพนิ่งจากฉากที่ 11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพแสดงภาพนิ่งจากฉากที่ 12

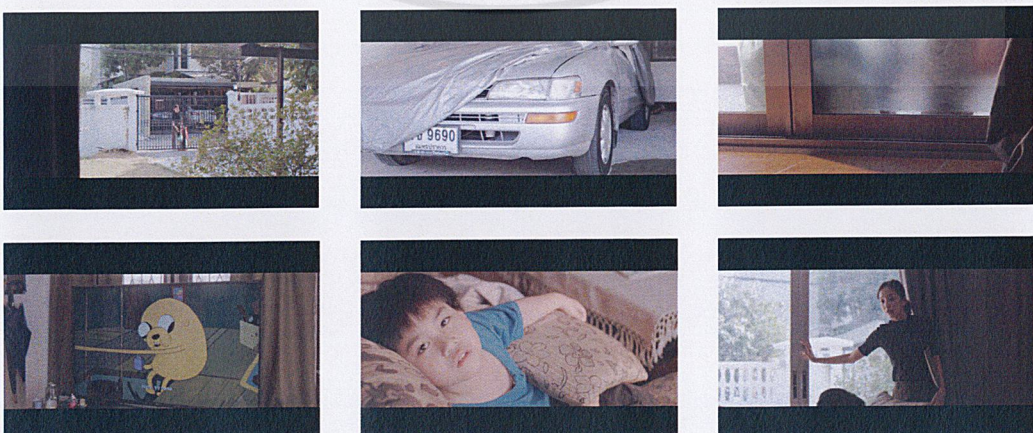
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การติดต่อแบบสมบูรณ์

หลังจากการติดต่อแบบหยาบเสร็จสิ้นข้าพเจ้าได้แก้ไขลำดับภาพให้เล่าเรื่องมากขึ้นและมีการถ่ายทำเพิ่มอีก 2 ซ็อต โดยหลังจากตัดต่อมีความยาวทั้งสิ้น 15 นาที 40 วินาที

จากภาพแสดงให้เห็นภาพนิ่งจากฉากที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับจากภาพแสดงให้เห็นภาพนิ่งจากฉากที่ 2 ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพแสดงภาพนิ่งจากฉากที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพแสดงภาพนิ่งจากฉากที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพแสดงให้เห็นภาพนิ่งจากฉากที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพแสดงให้เห็นภาพนิ่งจากฉากที่ 5

จากภาพแสดงให้เห็นภาพนิ่งจากฉากที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรรณิชนเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพแสดงให้เห็นภาพนิ่งจากฉากที่ 7

จากภาพแสดงให้เห็นภาพนิ่งจากฉากที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพแสดงให้เห็นภาพนิ่งจากฉากที่ 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพแสดงให้เห็นภาพนิ่งจากฉากที่ 10

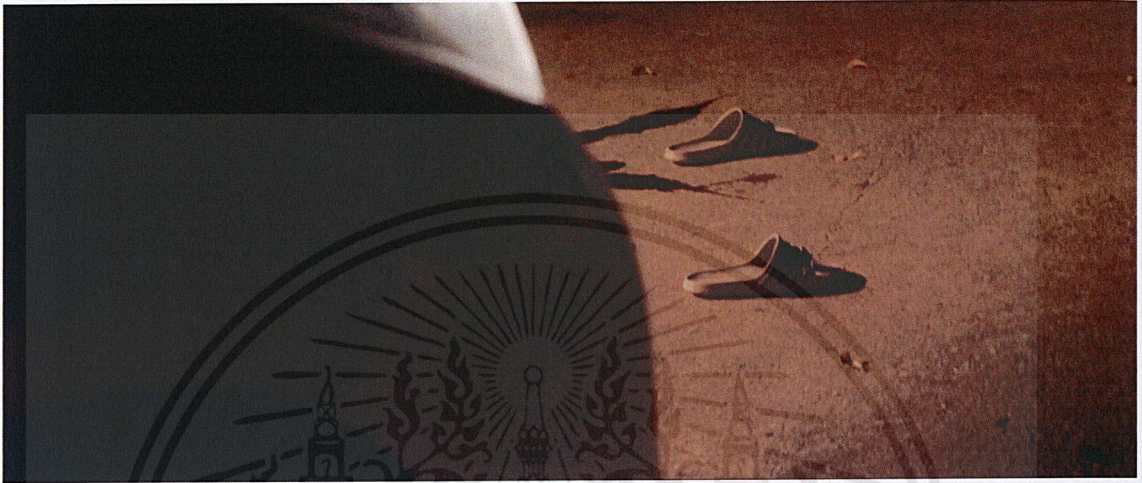

จากภาพแสดงให้เห็นภาพนิ่งจากฉากที่ 11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การถ่ายทำเพิ่ม

ข้าพเจ้าตัดสินใจถ่ายทำเพิ่มจำนวนสองช็อตเพื่อเพิ่มความสมบูรณ์ในแง่ของเนื้อหาและการเล่าเรื่อง เพราะจากการติดต่อแบบหยาบคนดูได้รับข้อมูลน้อยเกินไปทำให้ไม่สามารถปะติดปะต่อเรื่องราวได้

รูปที่ 6.3 แสดงให้เห็นช็อตที่ถ่ายทำเพิ่ม

ในช็อตนี้ข้าพเจ้าตัดสินใจถ่ายทำเพิ่มเพื่อขยายให้เห็นความชัดเจนที่ตัวละครวัยประถมเด็ก เพราะเพียงแคช็อตที่ลูกบอลกลิ้งมีข้อมูลในการเล่าเรื่องที่ไม่เพียงพอ

รูปที่ 6.4 แสดงให้เห็นช็อตที่ถ่ายทำเพิ่ม

ช็อตนี้ข้าพเจ้าได้ถ่ายทำเพิ่มเป็นมุมมองสายตา (POV) เพื่อให้สรุปว่าตัวละครตลอดทั้งเรื่องนั้นเป็นแค่ตัวละครในจินตนาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปรับแต่งสีภาพยนตร์

ในการปรับแต่งสีภาพยนตร์ข้าพเจ้าดำเนินการปรับแต่งด้วยตัวเองทั้งหมดได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนและรุ่นพี่โดยใช้โปรแกรมปรับแต่งสี DaVinci Resolve 15 Studio ในห้องตัดต่อที่สาขาวิชา ซึ่งในขั้นตอนนี้ใช้เวลาทั้งสิ้นสามวัน

รูปที่ 6.5 แสดงภาพโปรแกรมปรับแต่งสี DaVinci Resolve 15

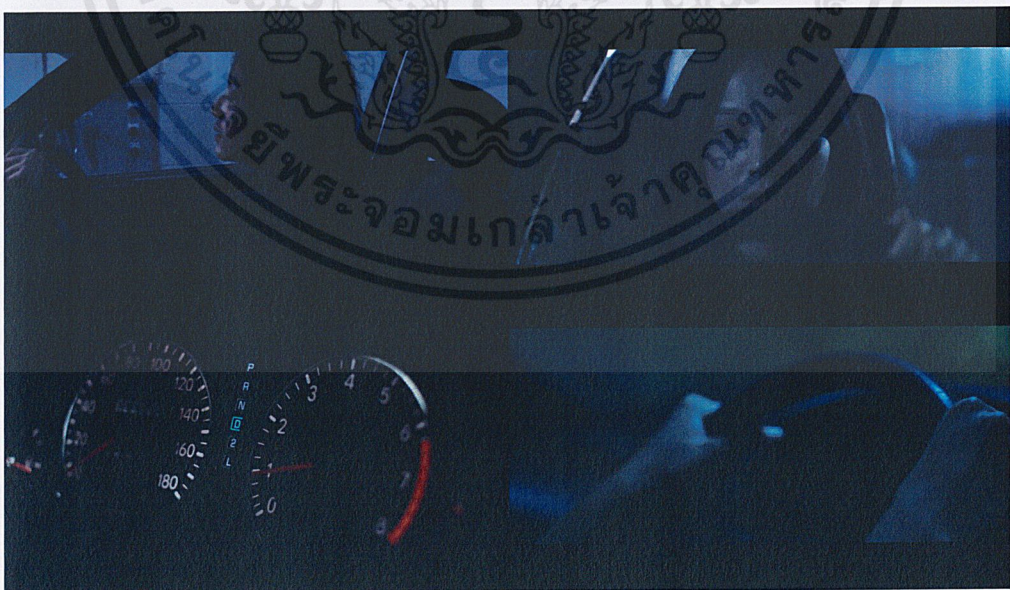
ในการปรับแต่งสีของข้าพเจ้าดำเนินการตามแผนผังคู่มือที่ได้วางไว้ตอนขั้นตอนเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์ทำให้มีความสะดวกและไวในการขั้นตอนทำสีและยังทำได้ดี (Daily) คือ การทำสีหน้ากองเพื่อดูคร่าว ๆ ในแต่ละวัน ทำให้ทราบปัญหาในแต่ละช็อตและสามารถแก้ไขได้อย่างรวดเร็วในขั้นตอนทำสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6.6 แสดงให้เห็นภาพจากภาพยนตร์ในฉากอดีต

ในการเกรตตีซ้ำเจ้าตั้งใจเกรตตีให้ในส่วนที่เล่าเรื่องอดีตเป็นสีส้ม เพื่อสะท้อนถึงความรุนแรงในเหตุการณ์ที่ตัวละครเจอและซ้ำเจ้าตั้งใจให้ในฉากกลางคืนตอนปัจจุบันเป็นสีฟ้าเพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างกัน และยังให้ตัวละครรู้สึกถึงความกลัว

เหตุผลที่ซ้ำเจ้าเลือกสีส้มเป็นสีแสดงถึงความรุนแรงของตัวละครในอดีตเพราะว่ามีความสอดคล้องต่อการออกแบบแสงในฉากกับความเป็นจริงเพราะว่าไฟถนนในความเป็นจริงเป็นสีส้มซ้ำเจ้าจึงหยิบสีส้มนี้มาและเลือกสีฟ้ามาเพราะเป็นสีคู่ตรงข้ามกับสีส้มและสีฟ้ายังให้ความรู้สึกที่เย็นและน่ากลัว

เอกลีกรุ่นเป็นเอกลีกรุ่นที่เพิ่งเริ่มเห็นในหนังเรื่องนี้ เอกลีกรุ่นเป็นเอกลีกรุ่นที่เพิ่งเริ่มเห็นในหนังเรื่องนี้ เอกลีกรุ่นเป็นเอกลีกรุ่นที่เพิ่งเริ่มเห็นในหนังเรื่องนี้

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6.8 แสดงให้เห็นภาพจากภาพยนตร์ในฉากปัจจุบัน

ในฉากนี้เป็นฉากเปิดของภาพยนตร์ที่ยังไม่แสดงถึงความผิดปกติของตัวละคร ข้าพเจ้าออกแบบองค์ประกอบ แสง และสีให้สอดคล้องกันโดยที่ข้าพเจ้าเลือกโทนสีเขียวเป็นหลักเพราะให้ความรู้สึกที่เงียบสงบ

ก่อนเกรตลี

หลังเกรตลี

รูปที่ 6.9 แสดงให้เห็นภาพก่อนและหลังเกรตลี

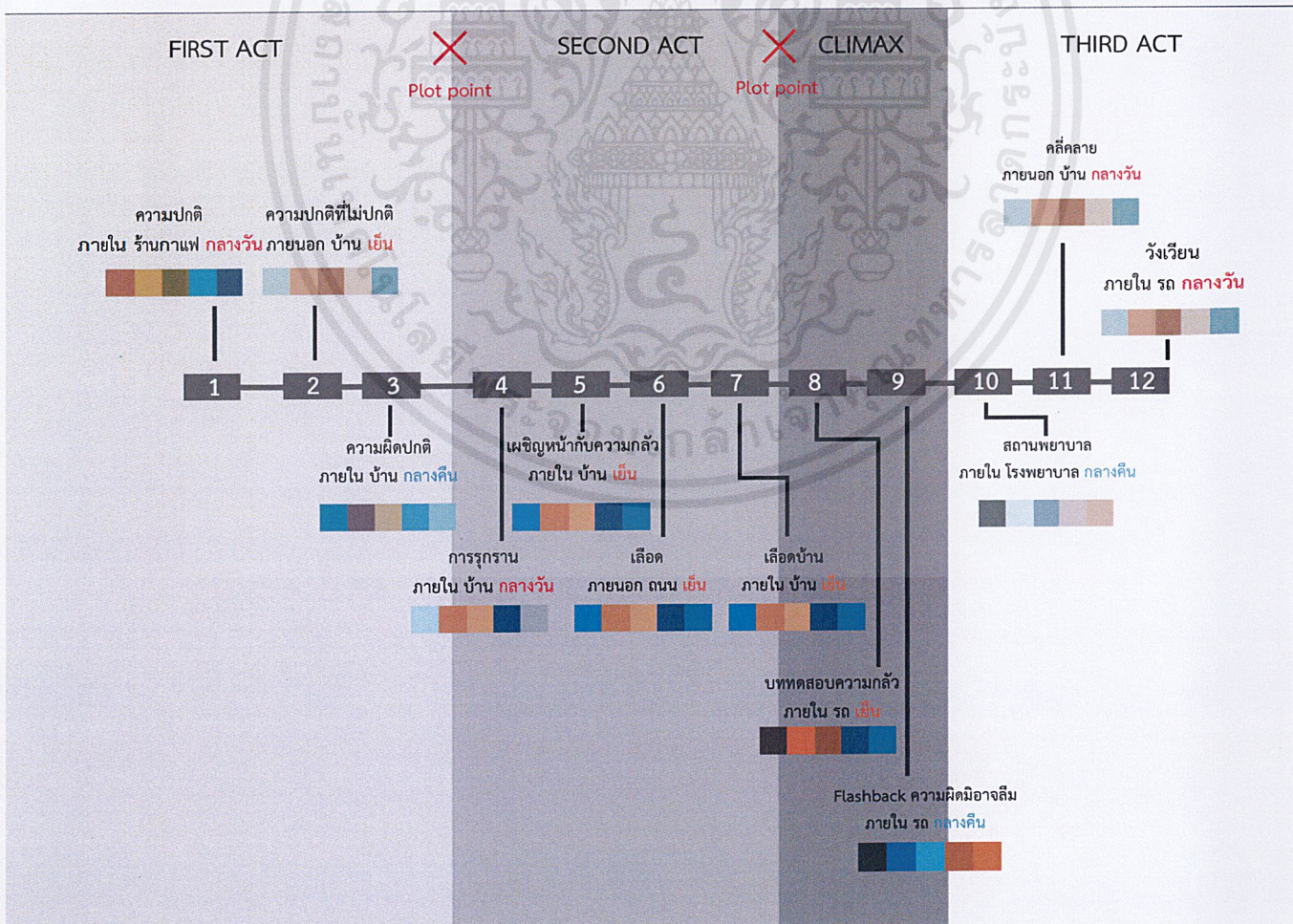
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก่อนเกรตตี้

หลังเกรตตี้

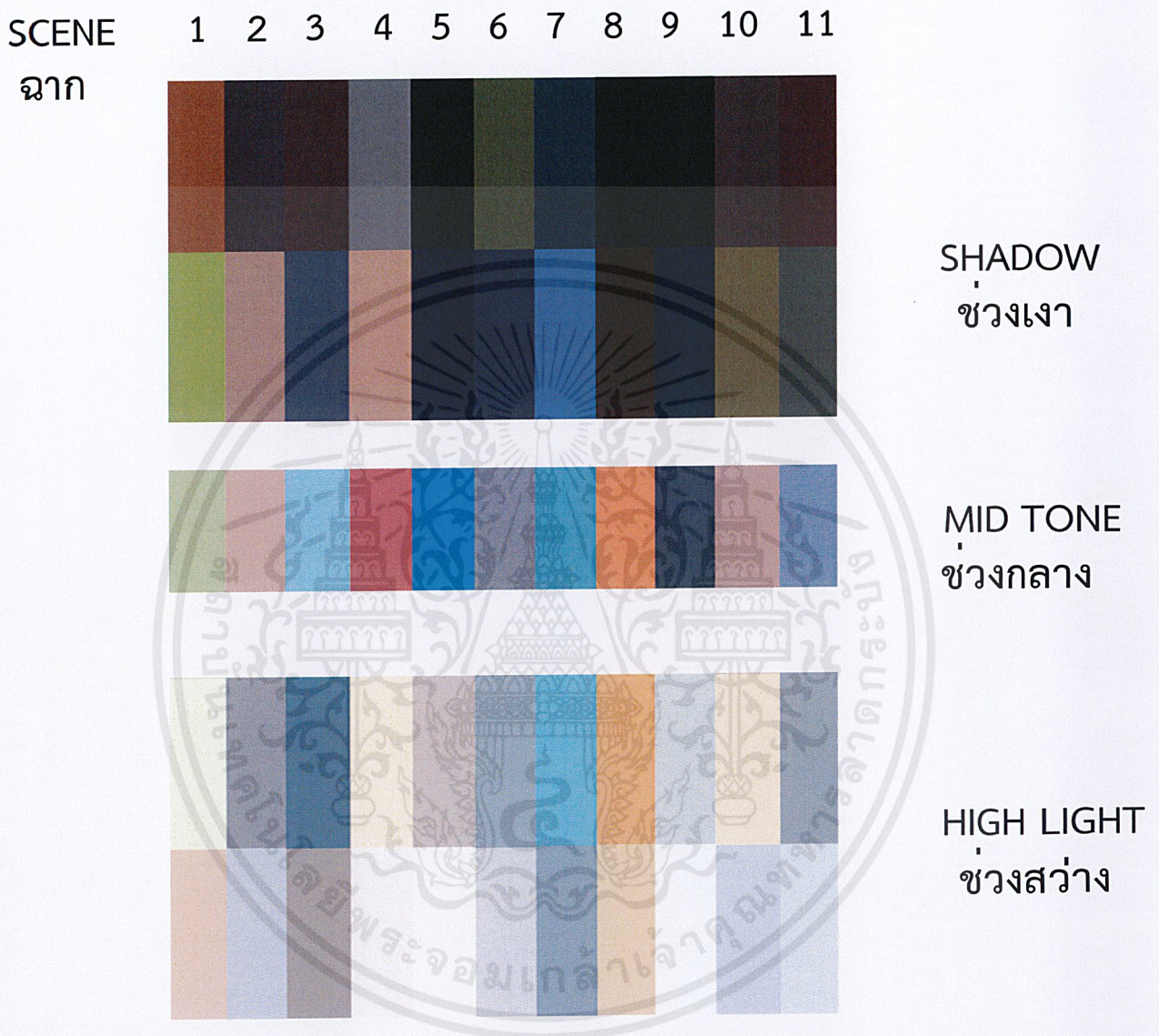

รูปที่ 6.10 แสดงให้เห็นภาพก่อนและหลังเกรตตี้

รูปที่ 6.11 แสดงภาพแผนผังคู่มือในขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือการเขียนขึ้นเพื่อใช้เฉพาะเท่านั้น มิอนุญาตให้เผยแพร่ไปเชิงประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6.12 แสดงภาพคู่สีแต่ละฉาก

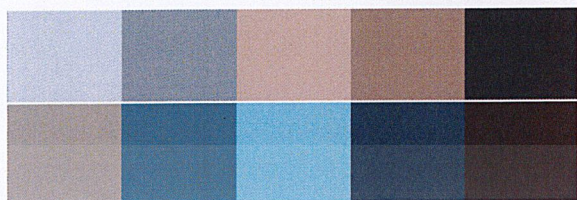
ข้าพเจ้าได้จัดเรียงคู่สีในแต่ละฉากให้เห็นภาพรวมทั้งช่วงสว่าง (High light), ช่วงกลาง (Mid tone) และช่วงเงา (Shadow) และยังแยกสรุปคู่สีตามการเล่าเรื่อง เช่น ช่วงต้น คือก่อนการอารัมภบท การปูเนื้อเรื่องโดยคู่สีต่าง ๆ สัมพันธ์กับอารมณ์และเนื้อเรื่องที่เปลี่ยนกันไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

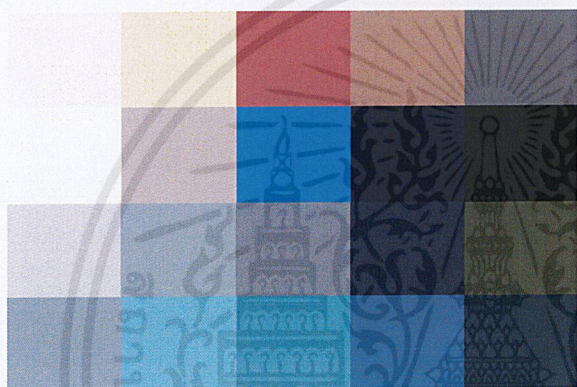
BEFORE

เริ่มเรื่อง

PROLOGUE

อารัมภบท / องก์ 1

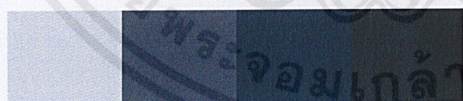
HEAT UP

องก์ 2

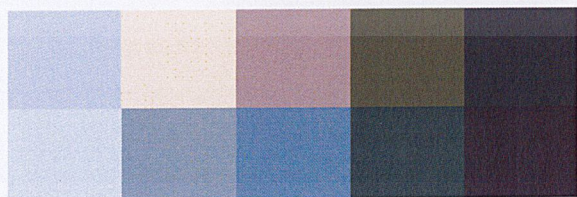
CLIMAX

จุดแตกหัก

AFTERMATH

หลังจุดแตกหัก

RESOLUTION

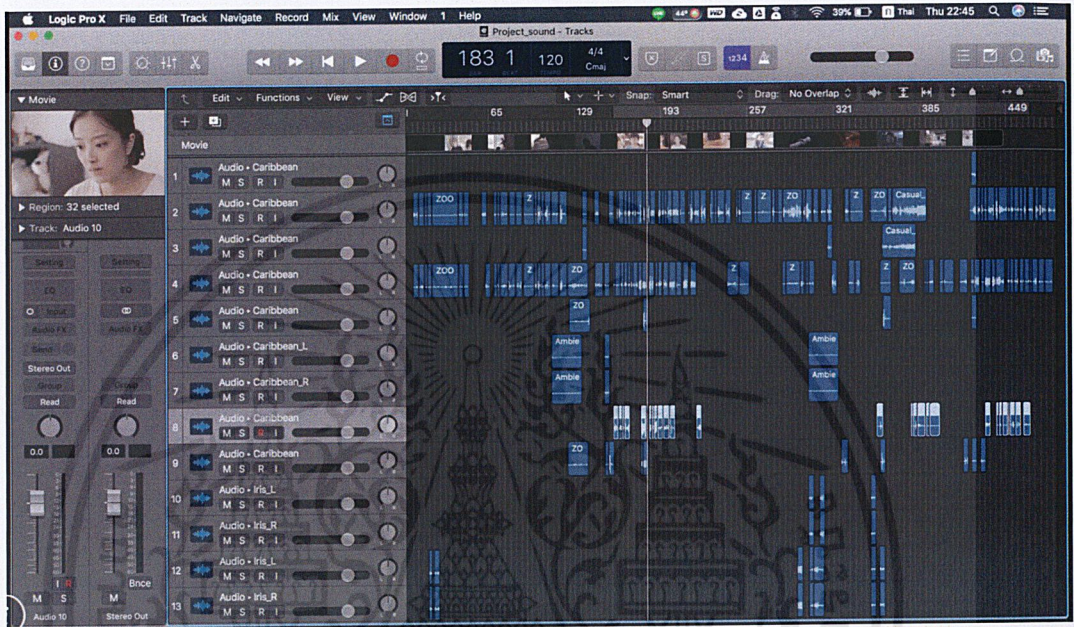
บทสรุป

รูปที่ 6.13 แสดงภาพคู่สีแยกตามส่วนเนื้อเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การผสมเสียง

ในขั้นตอนการทำเสียงข้าพเจ้าได้ร้องขอให้รุ่นน้องช่วยผสมเสียงโดยทำผ่านโปรแกรม Logic Pro X บนระบบ MAC OSX รวมถึงการแต่งเพลงมาใส่ในภาพยนตร์ทั้งหมด 6 เพลง เพราะจะได้ไม่ละเมิดลิขสิทธิ์ และเป็นแบบอย่างต่อไปให้กับรุ่นน้อง

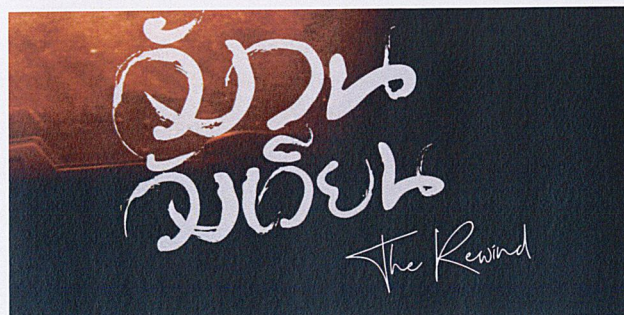

รูปที่ 6.14 แสดงภาพการผสมเสียงบนโปรแกรม Logic Pro X

การออกแบบโปสเตอร์

ข้าพเจ้าได้ถ่ายโปสเตอร์ในคิวในการถ่ายทำครั้งสุดท้าย หลังจากถ่ายเสร็จได้นำภาพมาปรับแต่งและออกแบบด้วยโปรแกรม Adobe Lightroom และโปรแกรม Adobe Photoshop ก่อนที่จะนำมาใส่ข้อความต่างๆ

สำหรับชื่อเรื่องข้าพเจ้าได้ร้องขอให้เพื่อนที่ชำนาญในการออกแบบกราฟฟิกช่วยเหลือ โดยใช้โปรแกรม Adobe illustrator

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ รูปที่ 6.15 แสดงภาพตัวอย่างชื่อเรื่องภาพยนตร์ทั้งภาษาไทยและอังกฤษ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บางสิ่งที่ไม่เคยจางหายไป

ย้อน วันด้วย

The Rewind

ภาพยนตร์เรื่อง "ย้อนวันด้วย" เป็นภาพยนตร์ที่บอกเล่าเรื่องราวของชายหนุ่มคนหนึ่งที่ได้ย้อนเวลากลับไปหาแม่ที่จากไป...
โดย: สอนพิเศษ...
ผู้กำกับ: ...
นักแสดงนำ: ...

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุปในการทำงาน

1. ขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์

ในขั้นตอนเตรียมการถ่ายทำข้าพเจ้าเชื่อว่าเป็นเสมือนกระดูกสันหลังของภาพยนตร์ถ้าเตรียมการดี จะทำให้การทำงานราบรื่นซึ่งข้าพเจ้าใช้เวลาใจการเตรียมการถ่ายทำค่อนข้างมาก เช่น Pre-Light Pilot และ Test scene ทำให้ข้าพเจ้าค่อนข้างมั่นใจว่าขั้นตอนการถ่ายทำจะไม่พบปัญหาใด ๆ แต่ในขั้นตอนการเตรียมถ่าย ภาพยนตร์ข้าพเจ้าได้พบเจอปัญหาระหว่างตัวข้าพเจ้าเองและผู้กำกับในเรื่องที่มองภาพที่มองภาพที่เห็นไม่ตรงกันทำให้ทำงานค่อนข้างช้า ข้าพเจ้าแก้ไขปัญหาโดยการลองถ่ายตัวอย่าง Pilot ทำให้มองภาพตรงกันมากขึ้น นอกเหนือจากนี้ข้าพเจ้ายังได้ปรึกษาอาจารย์และรุ่นพี่เพื่อขอคำแนะนำในขั้นตอนการถ่ายภาพยนตร์ซึ่งก็ได้รับคำแนะนำเป็นอย่างดี

ข้าพเจ้าได้ติดต่อบางบริษัทเพื่อเช่าอุปกรณ์การถ่ายทำ แต่บางบริษัทนั้นมีอุปกรณ์ไม่เพียงพอทำให้ข้าพเจ้าต้องเปลี่ยนบริษัทเช่าอีกทีหนึ่ง และอุปกรณ์ที่ได้รับมามีชำรุดบางส่วนโดยที่ข้าพเจ้าไม่ทราบมาก่อนเบิกทำให้ต้องแก้ปัญหาฉุกเฉินไป

2. ขั้นตอนถ่ายทำภาพยนตร์

ขั้นตอนถ่ายทำภาพยนตร์เหมือนหัวใจทั้งหมดของการทำภาพยนตร์ เราเตรียมงานมาหลายเดือนเพื่อขั้นตอนนี้เพียงไม่กี่วัน ดังนั้นข้าพเจ้าค่อนข้างเครียดเป็นพิเศษ แต่ด้วยการเตรียมการที่ดีทำให้ภาพรวมการถ่ายทำออกมาได้ค่อนข้างดี

ในขั้นตอนถ่ายทำภาพยนตร์ใน 2 คิวแรกไม่พบปัญหาแต่อย่างใด ทำให้การออกกองเป็นไปได้อย่างราบรื่น แต่ต้องมาสะดุดลงในคิวที่ 3 เพราะว่ามีทีมงานบางคนไม่สามารถมาออกกองได้อย่างกะทันหันในวันถ่ายทำ ทำให้ในคิวที่ 3 นั้นขาดคนแบบเสียงไม่ได้ โดยคิวนี้เป็นคิวที่มีการถ่ายทำเยอะที่สุด และยังมีความผิดพลาดจากระบบไฟ ทำให้ต้องหยุดชะงักการถ่ายทำไปชั่วคราว

หลังจากออกกองมาทั้งสิ้น 5 คิวทำให้ข้าพเจ้าได้รู้ว่าการออกกองถ่ายคือการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ไม่มีกองถ่ายไหนที่ไม่มีปัญหาอะไรที่เราคิดว่าเราเตรียมมาดีแล้ว สุดท้ายแล้วมักจะมีปัญหาทางที่ดีในการรับมือคือการใช้ประสบการณ์ในการคาดการณ์ว่าปัญหาจะเกิดตรงไหน และเราจะรับมือมันได้อย่างไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

ในขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ได้ร้องขอให้เพื่อนผู้ชำนาญการติดต่อช่วยแต่ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่เจอปัญหามากที่สุดเพราะว่าเพื่อนที่ติดต่อใช้โปรแกรมคนละระบบกัน ทำให้การติดต่อระหว่างโปรแกรมทำไม่ได้ทำให้เสียเวลาเป็นอย่างมากและสำเนาไฟล์ชุดแรกมีปัญหา เคราะห์ดีที่ข้าพเจ้าได้ทำสำเนาไฟล์ไว้สองชุดจึงนำชุดที่สองมาใช้ทำงานแทนแต่ต้องเสียเวลาในการจัดเรียงไฟล์ใหม่ทั้งหมด

ในส่วนของขั้นตอนทำสีได้พบปัญหาไม่สามารถเรนเดอร์ไฟล์งานทั้งหมดออกมาได้ข้าพเจ้าได้ใช้เวลาแก้ปัญหาตรงนี้ทั้งสิ้นสองวันโดยจำใจต้องตัดบางส่วนของเฟรมของฉากออกไปที่ดูเหมือนว่าจะมีปัญหาที่ตัวไฟล์เอง ทำให้ไม่สามารถเรนเดอร์ได้แต่ตอนเกรดสีทั้งหมดค่อนข้างเร็วเพราะว่าข้าพเจ้าเป็นคนเกรดสีเองมีภาพสีในหัวตั้งแต่ตอนแรกอยู่แล้วทำให้ไวกในการทำงานมากขึ้นแต่ยังมีบางข้อที่ต้องมาซ่อมในตอนทำสี แต่ไม่เยอะมากจึงไม่เป็นปัญหา

4. ข้อเสนอแนะ

ในข้อเสนอแนะข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณวิจัยจำเป็นต้องมีความชอบ และความใคร่รู้ในหัวข้อวิจัยนั้น ๆ เพราะจะทำให้มีความสุขในการทำวิจัย เช่น ผู้ที่วิจัยการกำกับศิลป์ต้องมีความชอบที่กำกับศิลป์อยู่แล้ว และสามารถทำให้มุ่งหมายวิจัยเฉพาะเรื่องที่เราสนใจได้จริง ๆ เพราะสมาชิกร่วมจะมานั่งเน้นการกำกับที่ไม่ใช่หัวข้อวิจัยเราอยู่แล้ว

การเลือกครูที่ปรึกษาก็มีความสำคัญ เราจำเป็นต้องรู้ทัศนคติเราตรงกันและเข้าใจกับครูก่อนได้มากที่สุด ครูผู้สอนต้องรู้แนวทางการทำงานของเราและมีความเชี่ยวชาญในเรื่องที่เราต้องการลงวิจัยด้วย ถ้าหากทัศนคติของผู้วิจัยกับครูที่ปรึกษาไม่ตรงกันย่อมยากที่จะทำงานด้วยกันดังนั้นข้าพเจ้าค่อนข้างใช้เวลาในการเลือกครูที่ปรึกษา

เพื่อนคู่วิจัย การเลือกผู้วิจัยเป็นอีกอย่างที่มีความสำคัญมากเพราะทัศนคติและแนวทางการทำงานต้องค่อนข้างใกล้เคียงกัน ต้องรู้จักไว้ใจกันและกันไม่ล้ำเส้นและสามารถให้คำปรึกษาได้เพราะหากคู่วิจัยทัศนคติไม่ตรงกัน ย่อมทำงานด้วยกันยาก

วินัยส่วนบุคคล การทำวิจัยศิลปนิพนธ์สิ่งที่สำคัญเลยคือวินัยผู้วิจัยสำหรับข้าพเจ้าแล้วสิ่งที่ยากที่สุดของการทำวิจัยคือการเอาชนะใจตัวเอง อย่างผลิตภัณฑ์ประกันพ่วง เอาชนะความเกียจคร้านในตนเองให้ได้มีวินัยในการทำงานอยู่เสมอและการทำงานจะสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

กระบวนการมากกว่าผลลัพธ์ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนรู้สำคัญกว่าผลลัพธ์ที่ได้เพราะว่าเราได้เรียนรู้ตลอดการทำงานว่าสิ่งไหนที่จะเหมาะสมและไม่เหมาะสม เราได้เรียนรู้สิ่งไหนที่จะทำให้ภาพยนตร์เราสำเร็จได้ หากสิ่งไหนที่ทำและไม่สำเร็จเราจะได้เรียนรู้และไม่กระทำอีกในช่วงวัยทำงานยืดหยุ่นไปหลังจบการศึกษาไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

V Renée. (2560). **Milk in Movies: How Filmmakers Use It as a Symbol for Innocence and Purity.** ค้นเมื่อ 9 ตุลาคม 2561, จาก <https://nofilmschool.com/2017/01/milk-movies-how-filmmakers-use-it-symbol-innocence-and-purity>

K Gopinath. (2560). **What's the difference between suspense and thriller?** สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2561, จาก <https://www.quora.com/Whats-the-difference-between-suspense-and-thriller>.

Christian J. Faur. **The Semiotic of Color.** สืบค้นเมื่อ 23 ตุลาคม 2561, จาก <http://www.christianfaur.com/color/Site/Color%20Semiotics.html>.

Sherri Sheridan. (2547). **Creating Original Characters, Themes, and Visual Metaphors for Your Digital Short Film.** สืบค้นเมื่อ 23 ตุลาคม 2561, จาก <http://www.peachpit.com/articles/article.aspx?p=174318&seqNum=3>.

ไม่ทราบผู้เขียน. **Lighting Ratio.** สืบค้นเมื่อ 23 ตุลาคม 2561, จาก https://en.wikipedia.org/wiki/Lighting_ratio.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายเบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล นายเอกรัฐ สอนโพธิ์
 ที่อยู่ 61 อินทามาระ 21 แยก 1 ถนนสุทธิสาร เขตพญาไท แขวงสามเสนใน กทม 10400
 E-mail : Cinesonpho@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2546 – 2551 ระดับประถมศึกษา โรงเรียนสิริเทพ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
 พ.ศ. 2552 – 2554 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร
 พ.ศ. 2555 – 2557 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร
 พ.ศ. 2558 – 2561 ระดับปริญญาตรี ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
 ภาควิชาศิลปะ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี
 พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผลงาน หรือรางวัล หรือทุนที่ได้รับ

พ.ศ. 2559 ได้รับรางวัลชมเชยในระดับนักศึกษาและได้ถูกตีพิมพ์ โครงการสัตว์มีค่า ป่ามีคุณ
 2559 ในหัวข้อ “ภาพทิวทัศน์”
 พ.ศ. 2562 กำกับภาพใน Music Video เพลง “ใจเย็นๆ” ของศิลปิน อัศนีย์ วัตสัน
 พ.ศ. 2562 กำกับภาพในภาพยนตร์สั้นเรื่อง “Last drop” ในโครงการสายน้ำแห่งรัตนโกสินทร์